בית יעקב לכו ונלכה באור י'-ה'

לע"נ אוריה יעקב הי"ד

בית יעקב לכו ונלכה באור י'-ה'

תוכן עניינים:

קטגוריה	עמוד
משפחה	3
רבני הישיבה	27
חברים	35
מהצבא	67
דברי תורה	71
גלריה	79

משפחה

אוריה בבית הספר

דגנית, אמא של אוריה מספרת:

בתקופת הבית ספר , היו מזמנים אותנו הרבה בגלל אוריה. אוריה היה תלמיד חכם מאוד אבל לא אוהב לשבת וללמוד, לא אוהב להיכנס לשיעורים והיה מעדיף להישאר בבית .

היינו הולכים לבית ספר כבר יותר ממנו!!

אמרתי לו יום אחד, שהם מתקשרים כל היום ואין לי כח כבר לענות להם!!

אז אוריה אמר : " תחסמי אותם "😂

משפחה

יום עבודה עם אוריה

טירן, אבא של אוריה מספר:

אוריה היה ילד חכם מאוד, אבל לא היה אוהב לשבת וללמוד.

אף פעם לא ראיתי אותו יושב בשולחן ולומד .חוץ מפעם אחת , שהתעוררתי באמצע הלילה וראיתי אותו יושב ולומד ,הוא היה עם מחשבון ביד, מחברת ועיפרון.

הייתי גאה בו כל כך , נישקתי וחיבקתי אותו, התלהבתי שהוא התחיל להשקיע וללמוד. עודדתי אותו,אמרתי לו כל הכבוד, אין עלייך ושרק ככה תצליח .

ואז הוא הסתכל עליי מוזר ואמר לי :" אני בכלל מחשב כמה כסף אתה חייב לי עכשיו על העבודה " 🤣

"בליבי בזיכרוני בנשמתי לעד אתה אחי"

ליאב, אחיו הגדול של אוריה

מזל טוב אוריה שלי💔

אוריה יקר שלי, היית לוחם, היית אמיץ, חכם, היית גבר. תמיד היית בולט, היית הכי טוב בהכל, תמיד רצית לעשות טוב לכולם, היית מצחיק תמיד את כולם. אני ואתה היינו אחים אבל יותר מזה היית החבר הכי טוב שלי, החבר שאיתו הייתי מדבר על הכל. לקחת את כל הסודות שלי איתך לקבר, אני לא יודע מה אני הולך לעשות בלעדיך, תכננו כל כך הרבה דברים ביחד, רצינו לטייל ביחד, לפתוח עסקים ביחד, להתאמן ביחד, תמיד היית הגב שלי בהכל, מי שהכיר אותך פשוט זכה. תמיד ידעת למשוך את כולם אחריך כי אתה תמיד ראשון, תמיד מוביל, אתה המפקד. אוריה שלי, גיבור שלי, אני רק רוצה שתדע שאתמול אחרי הלוויה שלך ישבנו באוהל והגיע בן אדם בשם "זיו חיו" וסיפר לי שהוא חזר מהברית של חבר שלו, הוא ואשתו ישבו בסלון ופתחו חדשות וראו את כל ההרוגים, בניהם היה ליאל חיו ז"ל, ההרוג שאחריו היה אתה אוריה יעקב זיכרונך לברכה, הוא הטיל את הפצצה ואמר קראתי לבן שלי "אוריה יעקב" חיו, הוא סיפר שבזמן הברית הוא לא הכיר אותך לוחם שלי, הוא שכן שלנו גר איתנו פה באשקלון, הוא סיפר על הטיפולי פוריות שהוא ואשתו עברו במשך שנתיים, ובזמן שאשתו ילדה באותו השעה אתה נכנסת לעזה.

המשך בעמוד הבא ->

משפחה

8 ימים אחרי הייתה צריכה להיות הברית אבל לתינוק היה צהבת אך היא נדחתה, היא נדחתה ליום ולשעה שכולנו היינו בהלוויה שלך. נרצחת בתאריך יום ההולדת שלך, נרצחת בראש חודש, נרצחת על קידוש השם גיבור שלי. היום ראיתי את התינוק אוריה יעקב חיו, איך שהוא הגיע לאוהל הוא עשה שמע ישראל. צילמת אותך אח שלי, התחלנו לבכות והתחלת לבכות איתנו ביחד ואז אמא שלנו האכילה אותך כמו פעם אח שלי. זה נס גלוי, נס חנוכה חזרת אלינו כמו שהבטחת מזל טוב אוריה אח שלי, לא אוכל לאחל לך לא אושר, לא בריאות, לא הצלחה, לא כלום, תישאר לנצח בן 19 כמעט בן 20. אני אוהב אותך לנצח דם שלי, תשמור עליי מלמעלה תעזור לי לחזק את המשפחה שלנו. לא אפסיק להתגעגע לא אשכח אותך אוריה שלי, האור שלי, גאווה שלי, גאווה של כל עם ישראל, מצדיע לך גיבור שלי יהי זיכרונך ברוך.💔

אוריה אחי הקטן

אביה, אחותו הגדולה של אוריה

אוריה אחי הקטן❤️
את חגיגות גיל ה-20 שלך, חגגנו לך בקבר השנה .
נולדת ונפטרת באותו תאריך עברי !! אתה קולט מה זה אומר?
אתה צדיק!! הכי צדיק!
אתה נהרגת על קידוש ה', הקרבת את החיים שלך כדי שאנחנו נשאר פה, תודה !
חברים שלך מהצבא סיפרו לנו שבאותו יום שנהרגת, הם חגגו לך יום הולדת בבוקר, שרו לך, הרימו אותך. הם סיפרו לנו שכל כך חיכית לערב, שהם ישירו לך בחנובייה,יחגגו איתך בערב , בנר השישי של החג .מה כל חנוכה מעכשיו יהפוך לסיוט? לא נשמח יותר בחג הזה?
ביקשת מההורים מתנה ליום הולדת, רצית שק אגרוף חדש, להתאמן עוד , למה לא חיכית לקבל ?
איך השארת אותנו ככה בלעדייך? מה עושים מפה? איך ממשיכים לחיות מפה? איך מתקדמים?
מה , אין מי שיצחק עלינו יותר? שיסתלבט עלינו? שיעשה שטויות כמו שרק אתה עושה!
אוריה, כל כך רצית להיות לוחם, להרוג , להילחם ולנצח. כשיצאת מעזה פעם ראשונה היית עם אורות בעיניים! סיפרת שכל כך נהנית שם, סיפרת לנו איך כבשתם שם את כל השכונה , שראיתם הכל מתמוטט, אמרת שלא מסובן שם בכלל! מה שיקרת עלינו?
זאת הייתה גם הפעם האחרונה שראיתי אותך, שהרחתי ושחיבקתי אותך.
את צמד המילים שקיבלתי בפלאפון באותו היום " אוריה מת " לא אשכח בחיים!!
אחותנו בת ה 12 בישרה לי על כך! בהתחלה חשבתי שלא שמעתי טוב , אמרתי לה שאני לא שומעת. היא חזרה על זה כמה וכמה פעמים. ואני עוד מתקשה להאמין . עוד לא מעכלת.

המשך בעמוד הבא ->

משפחה

איך? זה לא הגיוני? אתה הכי חזק! כל היום רק מתאמן!
אוריה , באותה השעה של הלוויה שלך, סיפרו לנו שעשו ברית לילד מתוק , מאשקלון גם. קראו לילד " אוריה יעקב ", והם בכלל לא ידעו עלייך !!! הם באו לבקר אותנו, ואמרו שהם בכלל רצו לקרוא לו אוריה בגלל חנוכה, ויעקב בגלל הסבא בכלל . איזה מוזר נכון? אני בטוחה שאתה זה ששלחת אותו אלינו . אוריה , כמה ניסים קרו לנו השבוע אתה לא מאמין , אני בטוחה שזה אתה זה ששלחת הכל אלינו .
אתה הילד עם הלב טוב שהכרתי, תמיד עושה הכל עם חיוך, באהבה , בשמחה . בחיים לא אמרת לי "לא". אתה הילד הכי יפה שהכרתי, הכי חזק, הכי מצחיק,הכי חתיך, הכי חברותי, עם הלב הכי טהור .
גדלנו כשלישייה , אתה אני וליאב, נטשת אותנו, השארת אותנו באמת עכשיו כתאומים .
היינו יושבים כל פעם בבית אצלנו בערב שבת כל החברים, שלך, שלי ושל ליאב . מה לא נשב איתך בשישי בערב עוד פעם? לא תצטרף אלינו ?
אוריה , תמיד השוו אותי אלייך, מלא, כולם אמרו שאנחנו דומים. למי ישוו אותי עכשיו ?
היו לך כל כך הרבה תוכניות שעוד לא הספקת, תיכננת לפתוח עסק עם אחיך,בדיוק קנית מלא מכונות תספורת, רצית להתחיל לספר. תיכננת להתחתן עם ליאורה , כל כך שמחנו שזאת היא שתיכנס למשפחה שלנו, אתם הזוג הכי יפה שראיתי,הייתם כל כך מאוהבים ושמחים ,
השווצתי בך מלא! כל החברות שלי הכירו אותך!! לכל מקום שהייתי התעקשתי שתבוא גם,שיכירו אותך .

המשך בעמוד הבא ->

עוד מהשבת השחורה , שהקפיצו אותך והיית על מדים דאגתי,בכיתי , אבל סמכתי עלייך , כי הבאת לי תחושת ביטחון מטורפת, שאתה חזק!

מכשנכנסת לעזה בפעם הראשונה ועד עכשיו אתה נעוץ אצלי הראשון בצאטים, שלחתי לך כל היום מלא הודעות, וחיכיתי מתי יהיה וי , לראות שקיבלת את ההודעה . שלחתי לך מלא הודעות, מלא תמונות שלי, ועוד לא קיבלת אותם אפילו, כנראה שעכשיו גם לא תפתח אותם בכלל.

אוריה , אתה לא מבין כמה אנשים באו ללווייה שלך!! היו כאלפיים איש, מטורף!! כולם ליוו אותך עם דגלי ישראל, ירד גשם מטורף באותו הזמן, ואני זוכרת איך כולם ממשיכים ועומדים ואף אחד לא זז!

אוריה , בשבעה , נכחו כך כך הרבה אנשים, אתה מטורף!! איך ב2ס שנה הצלחת ככה לגעת בכל כך הרבה אנשים ? כולם באו וסיפרו עלייך כל כך הרבה סיפורים, ובעיקר על ההומור שהיה רק לך , השמחה והטוב שבך . עשית כל כך הרבה טוב למלא אנשים בשקט, בלי שאף אחד ידע , בלי הרבה רעש .

תמיד רצית לאתגר את עצמך עוד ועוד, מעולם לא וויתרת . בכל מקום שהגעת ידעו. ישר מי זה אוריה יעקב ואיזה בן אדם מיוחד אתה, סחפת אחרייך המון!! הופתעתי לגלות כל כמה דקות עוד סיפור ועוד משהו שעשית . אתה מהמם!

הלוואי ואצליח להגיע לעשירית ממה שאתה הגעת .

המשך בעמוד הבא ->

משפחה

אוריה , לטיולים המשפחתיים שלנו , אתה כבר לא תגיע? לא תהיה לנו עוד תמונה של כולם?
גיבור ישראל! אני כל כך גאה בך, כל כך שמחה שאני זאת שזכיתי להיות אחותך !! מבטיחה לספר לכולם עלייך! על איזה גיבור היית!
כנראה שאתה טוב מידיי לעולם פה והקב"ה רוצה אותך לידו .
כל כך רצית להיות בחתונה שלי , איך שמחת שהכרתי מישהו, כל היום חפרת והתעניינת בנו . תבטיח לי שתקפוץ לבקר אותנו נכון?
תבטיח שתחזור אלינו, טוב?
אוהבים ומחכים כבר לראות אותך, ניפגש בתחיית המתים.
תשמור על העולם,ילד.
מתגעגעים מאוד
המשפחה , ליאורה , החברים וכל עם ישראל!!!

מילים אחרונות לאוריה ז"ל

סבא חנוך

הֲדָרָן עֲלָךְ מַסֶּכֶת פלונית וַהֲדָרָךְ עֲלָן. דַּעְתָּן עֲלָךְ מַסֶּכֶת פלונית וְדַעְתָּךְ עֲלָן. לֹא נִתְנַשֵּׁי מִנָּךְ מַסֶּכֶת פלונית וְלֹא תִתְנַשֵּׁי מִנָּן, לָא בְּעָלְמָא הָדֵין וְלָא בְּעָלְמָא דְּאָתֵי.

אִם אֶשְׁכָּחֵךְ יְרוּשָׁלַיִם תִּשְׁכַּח יְמִינִי, תִּדְבַּק לְשׁוֹנִי לְחִכִּי אִם לֹא אֶזְכְּרֵכִי, אִם לֹא אַעֲלֶה אֶת יְרוּשָׁלַיִם עַל רֹאשׁ שִׂמְחָתִי.

אוריה שלי. נכדי. אהובי. הלכת לי, וכבר זה זמן מה שאני מרגיש איך שאיתך לקחת גם את המילים בהן יכולתי לתאר את מי שהיית בשבילי. ואם מרוב אהבתך אני שותק, ואם מילים חדשות אני מנסה לומר ואינני מצליח, אז לחדד מילים קיימות אני מבקש לזכרך הטוב והטהור.
כי החיים, אלה לצידך ואלה שבלעדיך - הם שלמדוני: יש הָיִיתָ ויש הָיִיתָ.
יש היית כמו מסכת שאדם מסיים בתלמוד – שבסיומה אדם מבטיח: הֲדָרָן עֲלָךְ מַסֶּכֶת (= נחזור עלייך ונשנן אותך מסכת), דַּעְתָּן עֲלָךְ מַסֶּכֶת (= דעתנו עלייך מסכת), לֹא נִתְנַשֵּׁי מִנָּךְ מַסֶּכֶת פלונית וְלֹא תִתְנַשֵּׁי מִנָּן (= לא נשכח אותך מסכת). שתכף כשהוא עוזבה הוא נשבע לזוכרה, מאוחר יותר - היא משה מזכרונו וכל שהוא יודע לומר הוא כבר רק דַּעְתָּן עֲלָךְ, ולבסוף – עולם נוהג כמנהגו, והחיים ממשיכים, וכל שהוא יכול להתחייב הוא רק לכך שלא ישכח אותה.

המשך בעמוד הבא ->

משפחה

וְיֵשׁ הָיִיתָ. כמו אדם הנושא לו לאישה את אהבת נעוריו. שאז, תחת החופה יישבע בשבועת: אִם אֶשְׁכָּחֵךְ יְרוּשָׁלָיִם תִּשְׁכַּח יְמִינִי, תִּדְבַּק לְשׁוֹנִי לְחִכִּי אִם לֹא אֶזְכְּרֵכִי, אִם לֹא אַעֲלֶה אֶת יְרוּשָׁלַיִם עַל רֹאשׁ שִׂמְחָתִי. ששם - סדר הדברים הריהו הפוך בדיוק: שמתחילה – כל שהוא יודע לומר הוא שלא ישכח ממנה. אבל אז, ככל שחולפים חייו לצידה הוא מוצא את עצמו אוהבה יותר ויותר. מבלי אומר ודברים. אהבה שאיננה תלויה בדבר. כזו שמילים לא יכילוה. כזו שלגביה ההצהרות הגדולות מתחלפות בקול דממה דקה של אהבת אמת. ואז, כאילו מאליו האיש עולה דרגה – נשבע שלא זו בלבד שאיננו שוכח, כי אם גם מבטיח לזכור - אִם לֹא אֶזְכְּרֵכִי. ומשם הימים יחלפו להם עוד ועוד, עד שמאליו יעלה האיש דרגה נוספת באהבתו ויישבע: שלא זו בלבד שלא ישכח ממנה, ושלא זו בלבד שיזכור אותה, כי אם אף יעלה אותה על ראש שמחתו.

אוריה שלי, להגיד "הָיִיתָ לי", בלשון עבר, קשה לי. אבל אם לשון הָיִיתָ אז רק רציתי שתדע – שהיית לי ירושלים ולא סיום מסכת, שהיית לי נכד אהוב, שמדי דברי בך ברבות השנים לא זו בלבד שאינני שוכחך לעולם, ולא זו בלבד שאתה לי לזיכרון שאין כמותו בכל העולם כולו, כי אם אף הרי אתה – אחרי השנים לצידך ולאורך - עולה על ראש שמחותיי ועצבונותיי כולם.
אוריה ז"ל. בן בני יקיר לי אפרים, ילד שעשועים שמדי דברי בו זכור אזכרנו עוד, על כן המו מעיי לו. נוח בשלום על משכבך. אהבתיך עד צחוק ודמעות.

סבא חנוך

שבועות עם אוריה

אביה, אחותו הגדולה של אוריה

לפני כמה שנים , חגגנו את חג השבועות בבית עם דודים שלנו .

בבוקר היה לי קצת קשה לקום אז נשארתי במיטה , אוריה התעצבן עליי משך אותי מהרגליים, גרר והרים אותי עד הבריכה בחוץ . בלי לחשוב פעמיים פשוט זרק אותי איך שאני לבריכה.

כמה דקות אח"כ חשב שזה מצחיק וזרק גם את אבא לבריכה .

ומאז זה נהיה בנוהל אצלו להעיף אנשים לבריכה ככה בלי בושה .

בגדול אוריה תמיד אהב לדאוג שיהיה כיף ומצחיק לכולם!😉😹

משפחה

הילדות עם אוריה

אביה, אחותו הגדולה של אוריה

בילדות, אני וליאב ממש היינו מקנאים לאוריה.
אני זוכרת לילה אחד שהלכנו לישון יחד, אני ליאב ואוריה . אוריה נרדם הראשון , עם חיתול ובובות ביד ורצינו גם. התלבטנו מה לעשות , כי לנו ההורים לא הרשו כבר.
חשבנו וחשבנו, ואחד מאיתנו זרק רעיון. לקחת לו בשקט את הדברים מהיד תוך כדי שהוא ישן וכדי שלא יחסר לו כלום ביד אז שמנו לו נעל.
אז עשינו את זה , באנו אליו שנינו, אחד מאיתנו לקח לו את החפצים והשני שם לו תוך כדי נעל.
למחרת בבוקר אוריה קם עם הנעל ביד ואני וליאב עם החיתול והבובות 🙌🏻

האהבה הראשונה שלי לתמיד

ליאורה, בת הזוג של אוריה

אוריה שלי מאיפה מתחילים לספר על איזה אדם מיוחד היית?
מהרגע הראשון התאהבתי בך, וזה לא עוד קלישאה.
החיוך שלך המיס אותי, העיניים הנוצצות.
לא לקח לי הרבה זמן להבין שאתה האחד והיחיד שאני רוצה בחיים שלי.
שנתיים שלמות שהיית כל העולם שלי, הכל סבב סביבך.
אהבה שרואים רק בסרטים, אהבה אמיתית וטהורה בלי תנאים.
תמיד דואג להזכיר לי כמה אני טובה ומיוחדת.
שנתיים שלמות שכל יום מחדש מתהפכת לי הבטן מפרפרים, חיוך דבוק על הפנים, ואושר אמיתי בעיניים.
מפוצצת מגאווה עלייך , מספרת עלייך בכל מקום לכולם. מספר אחד שלי, כמה תכננו את החיים שלנו ביחד.
ילד יפה שלי, יש לך את הלב הכי ענק שהכרתי. דואג לכולם ורק אחר כך לעצמו. תמיד היית הכי טוב בהכל, הכי חכם , הכי מצחיק, הכי יפה.
מעולם לא וויתרת לעצמך, תמיד רצית לאתגר את עצמך עוד ועוד, והיית עושה הכל בצורה הכי מושלמת ומדוייקת. היית סוחף אחרייך אנשים ומפיץ אור לכל מקום שנכנסת אליו.
אהוב שלי , תודה שהיית הפינה השקטה והבטוחה שלי ,החבר הכי טוב שלי.

המשך בעמוד הבא ->

משפחה

הכל היה שלם איתך.
אני מבטיחה לדאוג לזה שכולם ידעו כמה אתה מיוחד.
מאז ומתמיד היה לך חשוב שאני אהיה עם חיוך על הפנים. אני עם חיוך מאמי שלי , מחייכת אלייך .
מבטיחה להרים את הראש, להיות חזקה, ולהמשיך בשבילך.
אני יודעת שאתה נמצא במקום הכי טוב וגבוה שיכול להיות, המלאך הכי טהור בגן עדן.
תודה שזכיתי לקחת חלק מהמסע המטורף שלך.
אני אוהבת אותך לנצח צדיק גיבור שלי

"מכתב לאוריה שלעולם לא יגיע "

דבורה, אמא של ליאורה

אוריה, נכנסת ללב של ליאורה, אבל מאז שהכרנו אותך גם ללב של כולנו משפחת בר לב. מיד ראיתי אותך כחתן שלי, אי אפשר שלא להרגיש ולשים לב ללב הטוב שלך, לרגישות, לאהבה, לחוכמה, לחן ששופע ממך. תמיד היית עם חיוך על הפנים, הכל היה נוח לך, טוב לך, טעים לך. תמיד היית אופטימי, וחזק אופי. כל פעם שנכנסת אלינו לבית הקרנת את האור שלך וכל הזמן היית אומר לי, "דבורה בואי אעזור לך". היית הבן זוג של ליאורה, אבל בשבילי היית גם חבר, היית שותף איתי לשטויות שלי, למלחמות מים בכל מקום אפשרי, ליציאה של מוצא"ש בין שזה יהיה ריצה, באולינג או סתם ללכת לאכול המבורגר, לטיולים בימי שישי או לעשות שניצלים וללכת לים. נהניתי בחברתך, נהניתי לראות את הזוגיות שלך ושל ליאורה, כל כך רציתי אותך כחתן. היית צוחק עליי וקורא לי ממי דבו כי אני עוד מעט אהיה סבתא. אוריה, תשמור לי מלמעלה על ליאורה , נשבר לה הלב אבל היא חזקה, תשמור על המשפחה שלך ועל כולנו. תמיד תישאר בליבי ואזכור אותך לנצח . דבורה בר לב

המשך בעמוד הבא ->

דברי פרידה לאוריה שלנו

להב מיכל שובל ושלו יעקב

משפחה

דמעות זולגות
כ'ה מלוחות
מיבשות תעיינים
מלחלחות השפתיים
דמעות של צער כאב ותוגה
תוגה שמילים לא יסבירו אותה
כאב על חלל צעיר שנפל
וקול צחוקו פסק ונדם
כאב על אשליה שמתנפצת
עים עוד הלוויה שמתרחשת
מי ינקום את מותו של אוריה
מי ינחם את הוריו השכולים שקצים בחייהם לפגוש את יקיריהם
אנא בורא עולם שמע ונקום את נפילתו של אוריה שלנו
אנא רחם ותנחם את משפחתו ותן להם כוחות
אוריה שלנו ילד חייכן ויפה היית ותשאר תמיד הילד עים החיוך המקסים שלא זז מפנייך בשום מצב בחיים
שום דבר לא גרם לך להפסיק לחייך ולשמוח
ותמיד ידעת לעודד שיהיה בסדר רק לחייך
אוריה שלנו פרח שלנו החיים הם לא אותו דבר בלעדייך מאז שהלכת אבל אנחנו נמשיך את דרכך נפיץ את האור והחיוך שתמיד היה לך
נחזק את הורייך אחיותייך ואחייך
ותמיד תמיד גם שיהיה לנו עצוב וקשה נזכר בחיוך שלך וממנו נתרומם
נוח על משכבך ילד אהוב שלנו חזק אותנו ושמור עלינו מלמעלה ותן לנו בוחות
ת.נ.צ.ב.ה

הספד נריה לאוריה ז"ל

נריה, בן דוד של אוריה

אוריה שלנו, שלי. הפעם הראשונה שאני מספיד. לא דמיינתי, אני נשבע לך, שזה יהיה אותך. אותך – בן הדוד, אותך – האדם והלוחם הכל כך אהוב שהיית עליי ועל מי לא, אבל בעיקר אותך – שעל המיטה שלך ישנתי בחודש האחרון במילואים שלי במיון בברזילי כשאני מקבל את הפצועים מעזה, וכשבינתיים אתה נשארת שם כל הזמן הזה – עומד על המשמר בגשם ובקור – בעזה עצמה.

והמיטה הזאת שלך, תאמין לי, גם בלי לדעת שהיא שלך הייתי מנחש שהיא שלך. כי ככה היא הייתה, כמוך: נוחה כל כך, פשוטה כל כך, וצחקתי – גדולה למידותיו של כל איש ממוצע מן היישוב שהוא לא אתה.

אוריה אחי, לתומי חשבתי שאני את המילואים סיימתי. אבל טעיתי. כי מאתמול, אוריה, ועדיין – בחלל הנשמה שלי מנסרות המילים שנאמרו לי בקול דממה דקה הכי רועשת ששמעתי בחיי: אוריה נהרג בעזה. ואז חזרתי, חזרנו, בעל כרחנו, למיטה הזאת שלך באשקלון.

וּבַחֲזָרָתָן, מְצָאוּהוּ לְרַבִּי חֲנִינָא בֶּן תְּרַדְיוֹן שֶׁהָיָה יוֹשֵׁב וְעוֹסֵק בַּתּוֹרָה... הֵבִיאוּהוּ וּכְרָכוּהוּ בְּסֵפֶר תּוֹרָה וְהִקִּיפוּהוּ בַּחֲבִילֵי זְמוֹרוֹת וְהִצִּיתוּ בָּהֶן אֶת הָאוּר... אָמְרָה לוֹ בִּתּוֹ, אַבָּא! אֶרְאֶה בְּכָךְ?! אָמַר לָהּ: אִלְמָלֵא אֲנִי נִשְׂרַפְתִּי לְבַדִּי הָיָה הַדָּבָר קָשֶׁה לִי, עַכְשָׁו שֶׁאֲנִי נִשְׂרָף וְסֵפֶר תּוֹרָה עִמִּי, מִי שֶׁמְּבַקֵּשׁ עֶלְבּוֹנָהּ שֶׁל תּוֹרָה הוּא יְבַקֵּשׁ עֶלְבּוֹנִי. אָמְרוּ לוֹ תַּלְמִידָיו: רַבִּי, מָה אַתָּה רוֹאֶה? אָמַר לָהֶם: גְּוִילִין נִשְׂרָפִין וְאוֹתִיּוֹת פּוֹרְחוֹת (בבלי עבודה זרה י"ח, א').

המשך בעמוד הבא ->

משפחה

אוריה, אבא שלך צועק בבית: איפה נפצע? איפה? ואיש אינו מעז לדייק את השאלה "איפה", לשאול אם הכוונה למקום בגופך או למקום בארץ. כי אוריה, כַּדּוּר עוֹבֵר לִפְעָמִים דֶּרֶךְ גּוּף הָאִישׁ וּפוֹצֵעַ גַּם אֶת אַדְמַת הָאָרֶץ אִתּוֹ (יהודה עמיחי).

כי אצלך אוריה, איך אפשר בכלל להבדיל בינך לבין ארץ ישראל שעליה מסרת את נפשך?? שבמותך אף יותר מחייך – אתה והארץ שהגנת עליה נעשיתם לדבר אחד. ומי שיבקש, והוא יבקש – עלבונה של הארץ הזאת, הוא יבקש עלבונך.

אוריה – קשת יהונתן שאתה שאת כל מה שיש לך נתת לא תשוב אחור, וחרב שאול שאתה, שנשאלת מאיתנו לישיבה של מעלה לא תשוב ריקם.

אוריה אהובי, מילים אחרונות.

את המילים האלה כתבתי על הספרייה בחדר שלך. בכוונה תחילה. כדי שתדע: קולך לא נדם. הספרייה בחדר שלך לא ריקה עכשיו, היא מלאה במילים. רק לא מילים שאתה תכתוב, אלא מילים שאנחנו האנשים האחרים שכל כך אהבנו והערצנו אותך נכתוב עליך.

ועכשיו – לֵךְ לְךָ אוריה. אל עשרת הרוגי מלכות. לך אל רבי חנניה בן תרדיון, לך אל רועי קליין, לך אל גיבורי ישראל שבכל הדורות, וברוגע הכל כך אופייני לך – חַיֵּךְ. שם כולם יודעים את מה שאתה תמיד ידעת בתוך תוכך כבר כאן על האדמה הזאת: רק הגוילים נשרפים, אבל האותיות פורחות באויר.

הצבי ישראל, אוריה, שנולדת לנו בחג האורים ונהרגת לנו בחג האורים, שיום הולדתך ויום מותך חד הם, שתחילתך אור וסופך אור – על במותיך חלל. איך נפלו גיבורים.

אֲנִי נִשְׁבָּר
אָמַר הָאוֹר (יָה)

וְהָפַךְ לְקֶשֶׁת.

האור שכבה והלב שנדם

עדנה, דודה של אוריה

אוריה שלנו, אור-יה.
אור השם.
נולדת בחנוכה, חג הניסים והאור.
הלכת בחנוכה, ולקחת איתך את האור.

ילד יפה וטהור, גבוה וחסון. כל מי שפגש אותך תמיד הופתע מהחוזק שלך, מהכוח והעוצמה שבך..
אבל ביום שלישי הארור זה לא הספיק.
ביום שלישי הארור הלב הענק שלך נדם.

היית השמחה של הבית.. אדליקה הקטנטונת שלא אמורה לדעת מה זה שכול, אמרה שהשבתות משעממות ושקטות בלעדיך.. מי ירעיש עכשיו במקומך?

השקט מחריש אוזניים. היגון עצום ואין דבר שינחם. בכל רגע כולנו מחכים שתיכנס בדלת, שתצחק ותעיר אותנו מהסיוט המתמשך..

נפלת על הגנת המולדת, חיכית להיכנס ולהילחם למען המדינה.
עבורך זו זכות, עבורנו זה סיוט.
סיוט מתמשך שלא נגמר.

המשך בעמוד הבא ->

משפחה

אהוב שלנו, תשמור עלינו שם בשמיים, ביחד עם כל הגיבורים... תבוא לבקר את אמא ואבא בחלום, לנחם ותחבק.. תבטיח שלא תעזוב.

"באיזו מדינה ילדים שומרים על ההורים
אדמה סופגת דם של גיבורים
מה תמיד חלמת כשתגדל
ולמה בכל פורים התחפשת לחייל"

אהוב שלנו, אוהבים, מתגעגעים, כואבים ורק מבקשים- תאיר לנו את החושך ותשמור עלינו מהמרומים.
תהיה נשמתך צרורה בצרור החיים.

אוהבים אותך לנצח❤
משפחת יצחק המורחבת

"מנשרים קלו מאריות גברו" (שמואל ב' א, פסוק כג)

שרונה , דודה של אוריה

אוריה אחיין יקר ואהוב שלי

נלחמת ונפלת כגיבור ישראל !

אוריה יקר, תמיד היית ילד ונער שמח ועליז, אוהב לטייל ובכלל אוהב את החיים.

תמיד כיבדת את הורייך, אחייך ואת בת הזוג שלך. הענקת את כל כולך לסובבים אותך במאור פנים וחיוך תמידי.

לא פלא שכולם רצו להיות בקרבתך- כשאדם טוב – הטוב רודף אותו.

אני יודעת שנפלת בקרב ונלחמת באומץ , התעקשת לצאת לקרב למען העם והגנת המולדת שלנו .

נעים לי להיזכר על הרגעים בהם היית מצחיק את כולנו עם חוש ההומור הייחודי לך.

מבטיחה לזכור ולהזכיר אותך בכל הטוב שהיה בך החיוך והנתינה האין סופית.

באהבה גדולה

שרונה דודתך

לאוריה האחיין האהוב שלי,

עדנה, דודה של אוריה

זוכרת אותך כילד
תמיד היית ילד מצחיק וחייכן
תמיד העלת חיוך על פניי
שמרתי עליך וטיפלתי בך ובלירוי
הייתם תמיד ביחד
במרוץ השנים הפכת לנער חתיך ושובה לב
בשבתות היינו אוהבים לשמוע את צחוקך המתגלגל ולהקשיב לכל
היציאות שלך באין כניסה
תמיד העלית חיוך על פניי.
היית בנהורה ליד בית הספר שלי
באתי לראותך,
שמחתי שמצאתי אותך
חיבקתי ונישקתי אותך
והבטחת לי שתשמור על עצמך
ביקשתי ממך שלא תיכנס לעזה
אמרת לי דודה אל תדאגי
הכל יהיה בסדר
התפללתי והתחננתי לבורא עולם
שהמלחמה תגמר וננצח
ושתשוב הבייתה לשלום
באותו יום ארור, מול החנונייה
בעוד מתפללת ומבקשת מהקבה
שישמור עליך, קוטעת את תפילותיי
שיחת טלפון מאחותי שתחייה
"אוריה נהרג"
חרב עולמי
לא האמנתי שהאסון פקד אותנו
לא שמרת על עצמך מספיק
ככה אני חושבת
תמיד אתה בליבי ובמחשבותיי

המשך בעמוד הבא ->

ושואלת את אותן השאלות:
למה נכנסת?
למה נהרגת?
למה לא הקשבת?
למה לא שמרת על עצמך
למה היית צריך להיראות כגיבור?
שאלות ותהיות שלא פוסקות
אורי שלי
אנצור אותך בליבי לעד ולעולמי עולמים
תמיד אתה בליבי ובנשמתי
אבקש ממך שתתפלל על עם ישראל
ותבקש שתבוא הגאולה ותחיית המתים
כי כל יום שעובר הגעגוע מתגבר
אוהבת אותך לנצח
דודתך עדנה

רבני הישיבה

ומתלמידי יותר מכולם

הרב גבריאל אלישע, מחנך של אוריה במשך 3 שנים

חברים יקרים ותלמידים אהובים❤️

חלמתי שיום יבוא ואזכה לעמוד תחת חופתו של אחד מתלמידיי,

מעולם לא חלמתי, בחלומות הגרועים ביותר שלי, שיום יבוא ואכתוב הספד את אחד מתלמידיי!

*

אוריה היקר! זכיתי לחנך אותך במשך שלש שנים, והאמת, לא ידעתי מי אתה באמת עד סוף השנה השלישית.

זה היה בסוף כיתה י"ב, תלמידי השכבה יוצאים ליום גיבוש קרבי דרך ארגון 'מעגלים', ושם אני מגלה אוריה אחר, אחד כזה שלא הכרתי מעולם!!! כושר ריצה מטורף, יכולת סיבולת והרמת משקלים מטורפת ומעל הכל – יכולת הנהגה והגעה למקום הראשון!

התמונה הזו של אוריה רץ כמו איילה עם האלונקה כשכולם משתרכים אחריו לא יוצאת לי מהראש.

זה אוריה שחינכתי שלוש שנים? פתאום התגלה לפניי אוריה שלא הכרתי – מנהיג, חזק וגיבור!!!

כשראיתי אותך אמרתי לעצמי – הוא עוד יגיע לגדולות בלוחם בצבא, הוא נועד להיות לוחם ללא חת וללא מורא!

כנראה שלא ידעתי עד כמה!

המשך בעמוד הבא ->

בעלי יקירי

בחלוקת התעודות לאחר כיתה י"ב התחבקנו, סיפרת לי שאתה בצבא וראיתי את האור שלך בעיניים והבנתי שהגעת למקום שעליו תמיד חלמת.

*

"הצבי ישראל על במותיך חלל איך נפלו גיבורים".

הלב מסרב להאמין, העיניים דומעות, הגוף כמו משותק ולא מצליח לחשוב על שום דבר חוץ ממך!

אוריה, תלמיד גיבור, אהוב וחזק שלי – יהי זכרך ברוך!

לעולם לא אשכח אותך!

לעולם לא אשכח את החיוך, ההומור והעוצמה הפנימית שכל כך אפיינה אותך!

מבטיחים שנמשיך לצעוד, עם אחד בלב אחד, לעבר הניצחון מהיכן שהמחבלים הארורים עצרו אותך כי עם הנצח לא מפחד מדרך ארוכה!

תהיה נשמתך צרורה בצרור החיים אמן!

מכתב מאוריה להוריו

הרב רועי ברכה, קרוב משפחה ומחנך של אוריה בביתה י'

אמא אבא ממצב? איזה כיף כולם באו רק לכבודי!?

מבאס שאני לא שותף אתכם ביחד עם האורחים שמגיעים.

תקשיבו, אני מבקש מכם לא לבכות עלי יותר מידי.

עשיתי מה שבאמת רציתי!

הלכתי מכוחכם! מכח החינוך שהענקתם לי, להגן על המדינה שלנו ולפגוע באויב!

הייתי במקום בו הייתי רוצה להיות כל שירותי בצבא.

אני יודע שזה עצוב וקשה להיפרד.

אך הלכתי בשביל העם שלי, ואתם המשפחה חלק מהעם שלי, כמו שהעם לא נפרד גם אתם לא נפרדים ממני, תמיד נישאר חלק מהעם הניצחי הזה.

היה ברור לי שאני הולך למקום מסוכן אך זה כלל לא עניין אותי, בראשי הייתה מחשבה אחת! שלא תפול עוד שערה מראשו של יהודי!

ראיתם, בלוויה שלי הגיעו מאות אנשים שאני לא מכיר, כולם באו להעריך ולכבד אתכם בדרכי האחרונה, כולם עם דגלי ישראל עמדו בראש מורם מול האויבים שלנו והשתתפו במסע הלוויה.

סבא וסבתא שלנו שעלו מכורדיסטן ותימן רק חלמו להיות חיילים בצבא יהודי במדינה יהודית.

המשך בעמוד הבא ->

בנים יקרים

אני הגשמתי להם את החלום!
כמה סבלנו! כמה נפגענו והיום ברוך ה' חזרנו למדינתנו!
דם יהודי לא הפקר כמו שהוא היה בגלות, בפוגרומים, בשואה הנוראה, בפרהוד בעיראק ובעוד מקומות רבים נרצחו כמויות של יהודים ואף אחד לא ביקש את דמם.
מדינת ישראל וצבא הגנה לישראל שינה את המשוואה.
אני גאה להיות חלק מהשינוי של המשוואה הזו.
אמא אבא אנא המשיכו את המורשת, חזקו את המשפחה, חזקו את העם המיוחד אליו אתם שייכים!
אני מבקש מכם שלא לשקוע הרבה בצער, אומרים שהצער הגדול של הנפטר הוא צער המשפחה, אני מבקש שתתחזקו.
אני נמצא למעלה ליד כיסא הכבוד, הכי קרוב לריבונו של עולם יחד כל נשמות החיילים והנופלים מפיגועי האיבה, הנשמות יושבות ומתפללות לחזק את עם ישראל במלחמתו על ארצו על אחדותו על מדינתו.
"נצח ישראל לא ישקר ולא ינחם" כולנו ביחד חלק מהנצחיות הזו.
כמו יעקב אבינו שלא מת וזרעו בחיים אף אנחנו כמשפחה וכעם נזכה להמשיך את חיינו במדינתנו.

אחי ואחיותיי המשיכו את המשפחה המיוחדת, הקימו בתים משלכם והוסיפו עוד נשמות טובות לעולם.
אוהב אתכם!

זיכרון מאוריה

הרב דביר שטרית, המורה להיסטוריה

אוריה הצדיק היה תלמיד שלי בישיבת צביה בביתות ז-יא, תלמיד שקט וחמוד, לאוריה היה מאוד חשוב לדעת את ציוניו, מכיון שהיה לו קשה אז כשהיתה ניתנת מטלה הוא היה מתאמץ לעשותה ולבסוף היה פונה אליי ואומר לי "המורה אפשר לדעת מה הציון שלי אני ממש סקרן לדעת" והיה ממשיך להפציר עוד ועוד כי הדבר היה חשוב לו.

יום אחד הוא שולח לי הודעה: "המורה, מה החומר בתנ"ך?", כתבתי לו: "חמוד, הייתי שמח לענות לך אבל אני מורה להסטוריה", אז הוא שלח לי חחח (כי תמיד היה מחייך לא משנה מה עבר עליו) לא שמתי לב".

אחרי ששמעתי את דברי ההספד בהלווייה הייתי בהלם, הכרתי אוריה שהיה מאוד אהוב על חבריו אבל שקט, פתאום להבין, שאוריה היה ציר מרכזי במשפחתו ועם חבריו, לשמוע שתכנן להקים בית בגיל כל כך צעיר עם חברתו ליאורה, לשמוע, שהיה בכושר (למרות שכלפי חוץ נראה די רזה) ושהוא כל כך היה מוערך בצבא כלוחם עד שייעדו אותו לקורס פיקודי...אמרתי לעצמי וואו איזה בחור משכמו ומעלה, כל כך הרבה מעלות והיותי כמורה נותן לי את ההבנה שלא להסתכל על הכאן והעכשיו אלא לראות (במעט לנסות ולנבא) איזה אדם גדול יכול לצאת מכל תלמיד בכלל ומאוריה יעקב בפרט.

אוריה יחסר לנו, טוב הלב, החיוך והכבוד שנתן לכל אדם.
יהי זיכרו הקדוש ברוך.
מהמורה להסטוריה
דביר שטרית.

אוריה!

בינר צוברה, מדריך "מעגלים" של אוריה

אוריה אחי היקר והאהוב.
איך אפשר לדבר ולחשוב עליך בלשון עבר? איך אפשר לדעת שאתה עצמך לא איתנו? לא נזכה לפגוש אותך פתאום ברחוב? עם חיבוק רחב וחיוך עצום?

קשה הוא הרגע וקשה היא התקופה, אך ישנו אור מיוחד וגנוז שבוקע מבעד לעננים האפורים.
אור של גבורה, אור של שמחת חיים, אור של עם קדוש שנאבק ברוע.

זהו האור שלך שבקע בצורה כל כך זכה בחייך.

בביתה י"א, בשיחה האישית הראשונה שלנו ראיתי *מגדל אור*-בחור גבוה, חיוך גדול ועיניים מאירות, כמה מילים לתוך השיחה והרגשתי שיהלום זך וטהור מולי. וכך גם בהמשך השנה ושאחריה, כל שיחה תמיד היתה מלאה שמחה, צחוק וחיפוש עמוק של דרך השפעתך על העולם. תמיד חותר לעשייה, חסד וטוב בעולם. הערצתיך כבר אז, וגם היום.
כל מי שמכיר אותך יודע שעם כל השמחה והצחוק שאתה משרה סביבך, יש בך ענווה, עדינות ורגישות מדהימה.

בשיחות שלנו על הצבא תמיד דיברת איתי על תרומה ומיצוי של מי שאתה. ביום הכנה לצה"ל שעשינו המשכנו לראות איך אתה מוביל בעוצמה, באיתנות וגבורה שבאה עם הרבה חן וקסם. מין שילוב כזה מיוחד ששמור ליחידי סגולה.
"עדינו העצני"- חוסן,גבורה ועוז- ענווה,רגישות,חן ומתיקות.
זכית ותרמת את חלקך העצום והנורא בתוככי הקרב על ארצנו ועמנו, זכינו להכיר אותך ולספוג ממך.
נזכה בעזרת השם לחנך לאורך עוד רבות של תלמידים, נספר ונמשיך להאיר את אורך- אור יה.

נצח ישראל לא ישקר. נמשיך וננצח במלחמה, מצפים לישועה וגאולה בקרוב.

אוהב ומתגעגע- בינר.

תבלין

שליו נחום, המדריך של אוריה בבני-עקיבא

אוריה אחי היקר
נפרדנו לא מזמן מהחג שפשוט מסמל אותך פשוט אור וכמה אור.
זכיתי להכיר אותך עוד לפני שהייתי המדריך שלך בבנ"ע, היינו יושבים וצוחקים ביחד אני אתה לירוי וליאב בבית של לירוי, יושבים ורואים סרטים כמו ילדים קטנים ועדנה אמא של לירוי מכינה לנו פופקורן.
אולי לא היינו בקשר הכי הדוק אבל תמיד הרגשתי אצלכם כמו בן בית כשההורים שלכם היו שואלים איך אני ומה אני עושה, ואיך מתקדם עם הצבא. היינו צוחקים על זה כמדריך שלך וזה שאני יותר גדול ממך עשית מטווחים לפניי.
היית חניך עם המון אור ואני באמת מנסה להיזכר מתי הורדת את החיוך מהפנים שלך אבל אני לא מצליח כי זה לא קרה. זכיתי להכיר אותך כבן משפחה וזכיתי להכיר אותך כחניך שלי, היית חניך למופת.
נולדת ונפטרת באותו היום כמעלת צדיק.
בלוויה השמיים לא הפסיקו לבכות כשאור- יה' כבה ביום כלכך שמח ובחג כלכך קדוש.
נולדת בנר שישי של חנוכה, ואתה בעצמך נר, נר שכבה לנו ותחסר לנו תמיד.
אני זוכר בבנ"ע לפני השיבוצים של כל אחד לתפקיד שלו, לקחתי אתכם לשיחה ואמרתי לכם דבר שלוקח אותי ומלווה אותי תמיד, "אני נשלחתי", הבאתי לכם סיפור על תיקון העולם שמתחיל בתיקון האדם ולפניו תיקון המידות.
תפסת את המשפט של "אני נשלחתי" ונשלחת לשמור ולהגן על הבית, על העם שלך על האוהבים והסובבים אותך.
מתגעגע כל רגע ולרגע לא מצליח לעכל ולנצח אהיה אחיך כמו שתמיד כולם חשבו וכולם אמרו לנו שאנחנו דומים גם המשפחה שלך.
לנצח אחי אזכור אותך תמיד, וניפגש בסוף כמו שרק אתה יודע.
"טהור כשמן זית"
אוהב אותך אחי 💔

דברי פרידה

אורי אדרי, חבר מהשכבה של אוריה

אוריה היה חבר מיוחד, שונה ממה שאני רגיל לפגוש, הכרתי בן אדם מיוחד שכל הזמן החיוך שלו נמצא על פניו ולא זכור לי אי פעם מתי שהוא, שהוא היה בלי חיוך.

אני זוכר איך בפעם האחרונה שנפגשנו הוא איחל לי המון בהצלחה עם התהליך הצבאי המתיש והארוך גם למרות שלא הייתי חייב לעשותו, אוריה תמיד יישאר אצלנו כחבר מיוחד, נזכור אותו לתמיד

החור בקיר

איתמר אלמליח, חבר מהשכבה של אוריה

סיפור שלי ושל אוריה יש הרבה אבל אחד שתמיד אבא שלו מספר זה שהיינו אצל לקוח אחד והתקנו לו מנוע עכשיו צריך לקדוח בקיר ואני נכנסתי לחדר של הילד ואוריה היה בחוץ וקדח והיה ארון בגדים גדול איפה שאוריה איך לקדוח אוריה אמר לי מתי שאתה מרגיש שצריך לעצור תגיד לי עצור ואני יעצור אוריה קודח וקודח ובטעות עשה חור בקיר ונכנס גם לארון בגדים ואז אמרתי לו תעצור ושנינו צחקנו לא הפסקנו לצחוק וטירן בחוץ עם הלקוח שומע שאנחנו מתים מצחוק ואומר מה קרה אמרנו לו שבטעות קדחנו בתוך הקיר ונכנסנו לארון ואז הוא אומר ללקוח אל תדאג אני אסדר את זה אז אוריה אומר לאבא שלו אל תדאג כבר סידרנו טירן שואל איך ככה מהר אמרנו לו שביסינו את החור עם הארון

קטע קצר לזכר אוריה ז"ל

נהוראי גבעתי, חבר מהשכבה של אוריה

אוריה אוריה כשאני שומע את השם הזה מהדהד, הדבר הראשון שעולה לי לראש זה אותך מחייך , תמיד כשכולם היו רואים אותך היית מביא שמחה וחיים לכל מקום שהיית מגיע ומחייה את כל מי שסביבך , עכשיו הלכת למקום טוב יותר ליד כסא המרכבה ליד השכינה הקדוש, ואנחנו כאן בעולם הגשמי ממשיכים להנציח את האור שלך בעולם , שמור עלינו מלמעלה ותעלה לנו חיוך בכל פעם שניזכר בך, מנהוראי גבעתי❤️

החצי השני שלי

אפק זרביב, חבר מהשכבה של אוריה

אוריה אחי.
המלאך הכי יפה בגן עדן. החיוך הכי כובש בעולם, העיניים התמימות והטובות ביותר שנתקלתי בהם.
אני מתגעגע אליך כל כך החצי השני שלי.
כמה סיפורים וחוויות יש לנו ביחד?
איך לבחור אחד מבין כולם?!
אני אספר על הרגע שבוא התחלתי להעריץ אותך ולהבין כמה זכיתי שאתה חבר שלי, החבר הכי טוב שלי.
אני זוכר שישבנו ביחד בחוץ בבית ספר.
ופתאום הגיעו כמה ילדים והתחילו לזרוק לעברי אבנים, סתם שטויות של ילדים כדי להציק .
אבל אתה לא נתת לזה לקרות, קמת נעמדת כמו גיבור אמרת להם אתם עוצרים את זה עכשיו, זה לא ממשיך יותר.
ועמדת בגבורה.
שמה ידעתי כמה זכיתי בך וכמה אתה גיבור אמיתי.
לפני שנכנסת לעזה הבטחת לי שתשמור על עצמך ושלא תעשה שטויות, בעצם כמו שתמיד עשית שמרת שם על כל מי שהיה לידך והגנת עליהם בגופך ממש ממש כמו בסיטואציה הזאת שהיינו ילדים וישבנו בבית ספר בחוץ
פשוט הגנת בגופך, על כל עם ישראל, כל המדינה, על המולדת.
הגנת על המשפחה שלך על ליאורה והחברים שכל כך אוהבים אותך.
" אוריה לנצח אחי אזכור אותך תמיד, וניפגש בסוף , אתה יודע!"

מי ייתן וניפגש כמה שיותר מהר אמן !
אוהב אותך ומתגעגע !

כל אורך לי האר

בניה ברכה, חבר מהשכבה של אוריה

אוריה, המלאך עם החיוך הכי יפה בגן עדן, נכון שלא היינו חברים הכי טובים ועדין המילים לא מצליחות לצאת הלב נחנק ויש כאלה שיגידו דרמטי אבל הספיק לי הכמה פעמים שברחנו לקפיטריה ביחד ושיגענו את שולה המוברת, ברונדו שהשתגענו כמו ילדים קטנים ששברנו את האוטו או שמשכת אותי מהשיעור כדי למכור לי זיכוי בג'נטלמן, יש קשר שלוקח שנים לקשור ויש קשר שנקשר בשניה ואתה אחד כזה, הציניות שלך התמימות טובות הלב והחיוך בלתי נפסק שלך נפסקו ברגע אחד! כנראה שהנפש שלנו קרובה יותר משחשבתי אני יכול לכתוב לך עוד הרבה אבל זה לא יספיק לעולם! שמור עלינו גם מלמעלה כמו ששמרת עלינו בגופך בעולם הזה, שלח כוחות להורים לאחיות לאח שלך ולחברים, נזכור אותך מתמיד ולתמיד מחייך את החיוך שלך תנוח שם אני בטוח שאתה במקום טוב אוהב מתגעגע ובטוח שנפגש עד אז נדאג להנציח אותך בכל מקום ולהיות לצד המשפחה שכל כך אהבת

הנקמה שלך לא תאחר להגיע!

"כמה מחשבות שלא יכולתי לכבס שבא בבוקר, כמה מילים כמה חידות אין לי כוחות ושום צבא על הלב לא שומר לי הגיע הזמן לומר שלום עכשיו אפילו כשקשה לי"

אסיים במשפט שאומר בשבילי הכל! "כל אורך לי האר"

בגדי לבן

שלו חג'ג', חבר מהשכבה של אוריה

בס"ד

אוריה אחי היקר והאהוב, לא יצא לנו להביר הרבה, אבל ברגע שהלכת למסור נפשך על קידוש ד', הצמרמורת שעברה אצלי, הייתה עוצמתית כל כך, עומדת בצידי הזכות, שחבר שלי נהרג על קידוש ד', שהלכת ומסרת נפשך למען כבוד על ישראל המספרים תהילת ד', על תיקון עולם במלכות ש-די אל מול אותו אויב רשע, אותם פראי אדם, כדי להביא ברכה לעם ישראל, ומשם לעולם כולו, העדינות שאפיינה אותך, לא כועס, לא מתלהם, החיוך שליווה והאור בבשמך שלך, ובמקביל לכך העוצמות, הכח, כדוד המלך "עדינו העצני" כך אתה, דווקא הטוב שלך, הוא זה שהצמיח גם את הכוח והגבורה, כדי להילחם על הגילוי של הטוב בעולם, שמצריך את עקירת הרוע ללא רחמים, כולך חדור מטרה כיעקב שנותר לבדו והיה מסוגל בלהילחם בכוחות רוחניים ולהביסם, ומתוכם גם על הגשמיים, כך גם אתה, האור שלך דחף אותך להבין, שצריך לעשות מעשים, לא יכולת לשבת בשקט כשחבריך, היו באוהל, בשטח, למרות שהייתה לך האפשרות להיות במקום יותר מוגן ,לנכוח בשבעה ולשמוע עוד ועוד סיפורי גבורה עליך גרם לי להבין את הגודל והעוצמה שכל כך אפיינה אותך, בעיניים רגילות, מי שיראה אותך בפרט ואת חיילי צה"ל בכלל יחשוב שבצבע חאקי הם לבושים, אבל החאקי הזה בעומקו, במהותו הוא לבן! לבן חלק וזך, המאיר וזורח.

נהרגת בחג החנוכה, הראי"ה קוק כותב על כך שבדור הגלות, בשעת הסכנה ההלכה אומרת שאת נר חנוכה מניחים של השולחן, אבל בגאולה כשעם ישראל שולט בארצו מניחים בחוץ, בגילוי של אור הנרות, כי בעת הזו תפקיד עם ישראל להאיר לכל העולם, את דרך האמת והיושר, את הטוב והמוסר, לתקן עולם, על ידי עשיה בלתי פוסקת, ואם צריך מלחמות, אז גם נילחם בעוז, "מלחמת ישראל היא מלחמה נגד כל המלחמות"

ואתה, אומר חייך מצביע על הרצון שלך, הפנימי והעמוק, להאיר, לחייך, לשמח, להביא אור, ונהרגת בדיוק במלחמה, ובחג החנוכה שעיקרו מלחמה נגד חילול שם שמיים, ולמען קידוש ד' בעולם. שתפקידו של עם ישראל במלחמה, לבער את הרע, על מנת שעם ישראל, יוכל לפעול לגילוי הטוב, יהי זכרך ברוך אח אהוב.

החיוך שייזכר בליבנו לעד

יוסף חיים פינטו, חבר מהשכבה של אוריה

אוריה, היית חבר יקר והייתה לי הזכות להכיר אותך, לא מעכל עדיין שכותב עליך בלשון עבר, איך מעכלים?
לא היינו החברים הכי טובים, ועדיין היית פשוט אור, איזה חיוך היה לך, כולם לא מפסיקים לדבר עליו, אבל זה לא סתם חיוך זה חיוך פנימי, שנבע משלווה ושמחה שהיו בך כל הזמן לא משנה מה, ידעת לסחוף אחריך את כולם, בטוב, בשמחה.
אני זוכר איך כשהיית זורק בדיחה בשיעור, גם המורים לא יכלו לעמוד בזה, היו מתאפקים לא לצחוק, לפעמים היו צוחקים קצת ואז מעירים לך.

פעם רצית שאעזור לך להוריד משחק לטלפון, ניסיתי וראיתי שהטלפון שלך לא מתאים, אמרתי לך, התבאסת, התגובה שלך הייתה - "אז מה בחיים אני לא ישחק 😂😐" - לא הבנתי את זה עד עכשיו, אבל זה כל כך סמלי, גם כשהיית מבואס זה היה מלא בחיוך.

היית חכם, באמת, היית סוחף, אם היית רוצה משהו היית סוחף את כולם אחריך כדי שיגרמו לזה לקרות, אני זוכר שהיה צריך להיות מבחן ולא היינו מרוצים כי לא למדנו מספיק את החומר, אז פשוט דאגת שנשאר בבית ולא נגיע, אני לא זוכר אם זה עבד, אבל זה בהחלט הראה על הנחישות וההשפעה שלך.
לא הופתעתי כששמעתי שאתה בקורס מכי"ם, אני גם לא מופתע מאיך שכולם הוקסמו מהחיוך שלך, חווינו את זה במשך שנים.

השארת אותנו כאן עם עבודה קשה, אנחנו צריכים לעשות הכל כדי להיות ראויים להקרבה שלך, ונעשה הכל.
תודה שהגנת עלינו, שבגופך נתת לנו את הזכות והיכולת לעמוד כאן בארץ ישראל, הלוואי ונהיה ראויים אליך כעם, כחברה, נפיץ את האור שלך בכל מקום.
ה' יקום דמך.

מילות פרידה

שובל בישלה, חבר מהשכבה של אוריה

אוריה אחשלי היקר
בחיים לא חשבתי שאצטרך לכתוב משהו כזה עליך
הראש שלי לא באמת יודע מה לכתוב כי הוא עדיין לא מעכל שאתה לא כאן
אולי לא היינו חברים קרובים ממש
אבל כל פעם שראיתי אותך אם זה בבית ספר או מחוץ לו תמיד חייכת ותמיד שימחת והעלית לי חיוך על הפנים
אני לא אשכח איך היית מסתלבט איתי על כולם ,איך היית צוחק עם אנשים ,איך היית טוב בהכל , איך הברחת תשובות עם המחשבון, איך תמיד אמרת לי "מה אתה חמור", איך כל הזמן לא משנה מה עבר עליך היה לך חיוך ענק שנמרח לך על כל הפנים
אוריה חבר יקר , גיבור יקר
תודה ששמרת עליי ועל כל המדינה הנפלאה שלנו
הלוואי ונצא מאוחדים מהמלחמה הזאת ובעזרת ה' גם ניתן ניצחון ענק ונשתיק את כל העולם
ה' יקום דמך

אחי אוריה ♥

דביר בניטה, חבר מהשכבה של אוריה

את אוריה אחי היקר אני מכיר מכיתה ז שש שנים אותו שולחן אותו מיקום הלב שלי צחוקים בלתי נדלים כמו חתול ועכבר היינו היינו מסוגלים לריב מכות ואחרי שנייה להשלים וללכת לאכול שניצל שאבא שלי היה מכין תמיד שאוריה היה מגיע בבוקר לכיתה אני זוכר שתמיד היה מגיע עם חיוך בלי שום עצבים אני זוכר שהייתי מסוגל להתפוצץ מעצבים להסתכל עליו הוא מחייך אליי ואני נרגע בשנייה חיוך שובה לב היה לך אחי היקר חיוך ממיס לבבות לא היה בן אדם אחד שלא התאהב בך אחי אוריה ואני היינו משגעים את כל המורים תמיד מוציאים אותנו ביחד מהשיעור לא היה דבר כזה שאחד יוצא והשני נשאר לא בא בחשבון בחיים אוריה לא היה משאיר אותי לבד הייתי יכול לסמוך עליו בעיניים עצומות הייתה תקופה שאני ואוריה היינו נוסעים להתאמן אגרוף ביחד קנינו את כל הציוד היינו כבר חודש וחצי באימון ואז אוריה פתאום אומר לי דביר חשבתי על זה אתה תתאמן ותאמן אותי אני כמובן שהסכמתי חחחחחחח והיינו מתאמנים קבוע בקבר השיח שברצועת החוף של אשקלון היה לנו מנהג שהיינו נוסעים לאימון פותחים חלונות שמים שיר של בחורים כבדים ודופקים מבטים לכל רכב שנוסע לצידנו כמה צחקנו אז אחי אוריה היה לנו מנהג נוסף כל בוקר לפתוח את הבוקר בשיחה עם היועץ הוא לא ידע אבל שמשמעות השיחה הייתה להיות מהסלסלת סוכריות שלו הוא היה אוהב אותך ברמה לא נורמלית היית מצחיק אותו ואותי עד שהיו יוצאות לנו דמעות מהעיניים כל יום שלא היית עוזר לאבא שלך אחרי בית ספר היינו הולכים לשחק סנוקר לגולדה ולמכונה של האגרופים תמיד ניצחת אותי אחי

המשך בעמוד הבא ->

אחי אני מודה היינו מתווכחים שעות מי מנצח אבל היום אני מודה אחי היית שור גבר שבגברים הייתי משתגע ממך אחי אוריה כל מבחן במתמטיקה הייתי חורש לפחות שבועיים ואתה בקלילות יום לפני המבחן יושב איתי ללמוד ופשוט פותר הכל בלי מאמץ היית גאון אחי גאון אמיתי עקשנות יפה שכזאת על כל תרגיל ותרגיל בשיחה האחרונה שלי איתך באתי לפגוש אותך עם אפק בשטחי כינוס במושב נהורה ראיתי אותך עם אור בעיניים מת להיכנס כבר היית עצבני שלא נתנו לגדוד שלך להיכנס בהתחלה היית לוחם אמיתי אחי ואמרת לי דביר כמה שהתגעגעתי אלייך כמה שהתגעגעתי לכולם אני זוכר שישבנו שעה ורבע ופשוט צחקנו בלי הפסקה כמה שהתגעגעתי אלייך אחי אוריה את האור שלך ואת החיוך שלך אני אקח איתי לכל מקום ותמיד אהיה שם בשבילך ובשביל המשפחה ובשביל ליאורה תמיד תהיה איתי הלב שלי אחי אוריה אני אוהב אותך

כמה מילות פרידה לאוריה המלאך האהוב שלנו

דניאל פלאח, חבר מהשכבה של אוריה

אוריה אחי היקר
בחיים לא חשבתי שאצטרך לכתוב דבר כזה ובמיוחד לא עליך.
אז אוריה נכון שאולי אחרים לא ראו אותנו כאלה קרובים
אבל מבחינתי אתה היית כמו אח
מבחינתי היית מושלם
מבחינתי היית פשוט טוב בהכל
היית דואג לכולם
היית הכי אכפתי
היית הכי חכם למרות שלא אהבת להראות את זה לכולם
היית מפיץ את האור שבך לכל מקום
היה לך את החיוך הכי יפה ומדבק שיש אנשים היו מסתכלים עליו ומהופנטים ממנו תוך רגע
כל מקום שהלכת השמחה באה איתך
לא היה רגע שלא היית מאושר
ולבסוף נהרגת גיבור והגנת בגופך על חברך.
גיבור ישראל.
זאת הייתה זכות ענקית בשבילי להכיר אותך ולהיות חבר שלך
אני עדיין נזכר ברגעים שהיינו יושבים בלילה וצוחקים ומדברים עד הבוקר
את הפעמים שהיית בא אליי עם ליאב אחיך היינו יושבים מתחת לבניין שלי רק צוחקים ונהנים ביחד
אתה חסר לי ולכולם שאתה לא כאן הכאב לא עוזב לרגע

המשך בעמוד הבא ->

אני לא מאמין שאני מדבר עליך בלשון עבר
אני עדיין בקושי מצליח לעכל שאתה לא פה וכל רגע שאני חושב על זה רק מעלה לי דמעות
אז אוריה אני כותב את זה וכואב לי בלב שאתה לא איתנו יותר
תודה שהקרבת את עצמך בשבילי
תודה שהקרבת את עצמך בשביל כולם
בשביל עם ישראל
בשביל המשפחה שלך
בשביל החברים ובשביל ליאורה.
לא נשכח אותך לעולם ותמיד נפיץ לכולם איזה בן אדם מדהים היית נשמה טהורה לגמרי
כנראה שהקדוש ברוך הוא באמת לוקח רק את הטובים ואני בטוח שאתה יושב למעלה צמוד אליו ומסתכל על כולנו בחיוך המושלם שלך.
אז אוריה אחי אני בטוח שאנחנו עוד ניפגש ותדע שלא אשכח אותך לעולם ואוהב אותך לנצח.

אוריה

אריאל כהן, חבר מהשכבה של אוריה

אוריה אחי היקר .השותף שלי .החבר הטוב שלי
הדוגמא שלי . הבן אדם שהיה איתי באש או במים .
אוריה איפה הימים שהיינו זורקים על מקום עבודה כי משמעם לנו בחיים אז רצינו לנסות כל מיני עבודות רצית לדעת כמה שיותר בשביל שתבנה בית תידע הכל או אפילו עוד חוויה במקום שיש אותי ואותך .
אוריה מי היה מאמין שיום אחד אני יבוא וירשום לך את זה אפילו בחלומות הכי רעים שיכולים לקרות לבנאדם אי אפשר לחשוב על סיוט בזה
אחי היקר אחי הגדול
מי היה מאמין שבמקום לירשום לך ברכת יום הולדת אני מארגן לך מכתב פרידה או במקום למצוא תמונה מצחיקה שלנו מעבודה או מהבית ספר או מהים ביחד בשביל לצחוק עליהם ביום הולדת שלך
מי היה מאמין
שבמקום להכין לך כמו כל שנה את היום הולדת שלך תמיד רצית משהו קטן כמו שנה שעברה שהפתענו אותך בבית שלך למרות שאנחנו לא בזה שקטים מי קורא לקבוצה יום הולדת כדורגל היום אצלך אוריה ויש שם את ליאורה ואביה וכל שאר הבנות כן אנחנו לא שקטים אחי
אל תידאג מחכים לארגן לך יום הולדת חדשה וקטלנית ועלי דוד .

המשך בעמוד הבא ->

אוריה מי יחזור לעבוד איתך בסתלבט בהפקות אירועים שעבדנו ביחד אני זוכר את החיוך שלך עדיין שמצאנו מקרר עם שתיה ואתה איך שמחת שזה חינם וגם היה שם בשרים סלטים ואנחנו עבדנו בכיף שלנו בצחוקים שלנו
אבל אחרי הכל היה הכי מבסוטים עלינו ביגלל שידעת לעשות עבודה טובה וצחוקים ביחד
וכן אני כבר מחכה ליום הזה שיחזור שאני יגיד לך אוריה אחשליי תיהיה מוכן בכיכר אנחנו דקה אצלך והייתה מחכה שם ותמיד חיוך על הפנים שלך לא משנה מה קרה אפעם לא הורדת אותו וגם שלמישהו לא היה את החיוך כמו שלך הייתה מעלה לו בידיוק כמו שאתה ידעת לעשות .
איפה בשבת השחורה אני זוכר שאני ואפק באנו ליקרוא לך וללליאורה בשביל שתבוא לשבת איתנו לארגן דברים לחתונה של סתיו
וגם לחתונה של לירוי בן דוד שלך אפילו אמרת לי אריאל אתה לא נישאר בבסיס אנחנו הולכים לארגן ללירוי חופה מהסרטים וסלאו הכי יפה שאפשר להיות.

איפה היום ההוא שהיינו בבית ספר בכיתה יא הלכנו ברגל באשקלון מהבית ספר עד לספר ואז התחלנו ללכת ברגל באשקלון עד לים בשביל לשבת ואנחנו מתחילים לצחוק על אנשים שמסכנים לא מבינים מה קורה איתנו ופשוט היה אפשר ליראות שלא משנה מה איתך אפילו אם זה היה להיסתבוב בלי כלום אפילו לא רכב לא כסף לא כלום רק ללכת ברגל שיכלת לעשות שאנשים יהיו שמחים

המשך בעמוד הבא ->

אני לצערי לא זכיתי להיות בלוויה שלי אחי היקר אני מצטער אחי גם לשבעה לא זכיתי אני זכיתי להמשיך אותך בעזה בלי ידע שאתה כבר איננו יום ליפני שנכנסתי לעזה הייתה אצלי בבסיס היה לכם איזה יום כיף בבסיס שלי ואני ואתה מתחילים לשבת לדבר אתה מתעניין בנשק שלי ואני בשלך ופיתאום אתה גם רואה אותי הכומתה הירוקה בא אלי ואומר לי שאתה הכי מבסוט ומי ידע ביכלל שזה יהיה השיחה האחרונה שלי ושלך אפילו החברים מהצוות שלי בבסיס הספיקו לדבר איתך ואתה איתם באותו יום חמישי היום הכי גרוע בחיי 21.12 תשע יום אחרי שנהרגת אמא שלי מתקשרת מהטלפון של המפקד ומתחילה להגיד לי שקיבלת נ.ט הדבר הראשון שעלה לי בראש זה מה איזה בית חולים הוא נימצא יוצא אליו עכשיו כי אני יודע שאתה חזק ובנאדם הכי טוב שאני מכיר לא עשית רע לאפחד ואין מילה רעה אני מכיר עליך כי אין הייתה בן אדם טוב אז לא אמנתי שיום אחד אני ישמע את השם שלך כתוב במקומות כאלה

אני יודע שהייתה אלוף תמיד ושצחקת תמיד ואתה תידע לשמח את כולם שם למעלה כמו שאתה יודע ואני בטוח שגם אתה ואבא שלי יש לכם הרבה על מה לספר אני בטוח שאתה בידיים טובות אחי אוהב אותך אחי אהוב וי אוהב אותך תמיד ❤❤❤

לא שוכחים אותך אחי בחיים לא 💔

אוריה יעקב בן דגנית וטירן הי"ד

החוויות שלי עם אוריה ז"ל

אופק סעדון, חבר מהשכבה של אוריה

אני ואוריה היה היינו חברים משכבר הימים, ילד זהב, חיוך לא ירד לא מהפנים שלו, בתקופה האחרונה עברנו ביחד הרבה, הוא נהיה ספר וגם אני במשך שנה , ייעצתי לו, וראיתי איך הוא עושה הכל מהלב, ברור לי גם מן הסתם, שגם במלחמה הוא נתן את כל הלב, ונהרג על קידוש ד', יהי זכרו ברוך!

לוחם בנשמה

איתי דוד, חבר מהשכבה של אוריה

אוריה תמיד היה דואג לכולם
תמיד מחייך שמח ואדם טוב
כולם ידעו שיש בו משהו שיש
רק בבודדים כי הרוח של הלוחם
זה אצלו בנשמה תהיה נשמתו
הלוחמת צרורה בצרור החיים
אמן❤

הראל חליווא, חבר מהשכבה של אוריה

אוריה לא היה חבר קרוב מאוד שלי לא יצא לנו הרבה לדבר אבל אני כן הכרתי אותו במשך 4 שנים ודבר אחד אני יכול להגיד עליו זה שבחיים לא היה לי שום תקל איתו הוא תמיד היה שמח בחיים לא ראיתי אותו כועס או עצבני

והוא תמיד היה נחמד לכולם בצורה תמימה ושלווה

אני מצטער על זה שלא יצא לנו להיות חברים קרובים יותר אבל אני יודע שהוא יהיה תמיד אצלי בלב ואני תמיד אזכור אותו בתור חבר שלי ובתור בנאדם חייכן וטוב לב

אוריה אח יקר תנוח על משכבך בשלום

יהיה זכרך ברוך לעד

אוריה האור של הכיתה

איתמר כהן, חבר מהשכבה של אוריה

אוריה בשבילי היה האדם המשמח בכיתה, האדם המצחיק הזה שתמיד יש לו חיוך על הפנים שיודע תמיד לשמח את כולם בשצריך, מעין האור של הכיתה.

חוץ מהחלק החיצוני של האדם המאיר פנים הזה, היה אדם חכם ויצירתי שידע לתת תשובות לשאלות במהירות תוך כדי חינניות שהייתה רק לו.

מרגיש לי ממה ששמעתי בשבועות האחרונים שאוריה ממש מצא את המקום שלו בצבא ונשמע שהוא נהנה שם וגם שם שימח והאיר את כולם.

בסך הכל, אוריה באמת היה האור של כולם, בכל מקום שהיה נמצא היה משמח ומאיר כי כזה הוא היה.

תודה על כל רגע שהיית איתנו❤

משה חיים אליגולשווילי, חבר מהשכבה של אוריה

רבנו הקדוש' רבי נחמן בן פיגא גילה לנו את מעלת החברות והשיחה הלבבית בין חברים אמיתיים,

שערכה גדול ועצום ובלעדיה יחסר הרבה מעבודת האדם. ולא זו בלבד אלא שהיא שווה בערכה ובחשיבותה למעלת ההתבודדות והשיחה עם השם יתברך ולמעלת ההתקשרות לצדיקים.

ואלו הם דבריו: "נמצא, שצריך כל אחד לדבר בינו לבין קונו. וגם צריך כל אדם לדבר עם חברו ביראת שמים. וכל הנקודות הללו הם ענפים להצדיק, שהוא נקודה כלליות של ישראל" (תורה ל"ד, סעיף ח'); "כי כששניים מדברים יחד ביראת שמים, אזי כשאחד מאיר לחברו באיזה דיבור נחשב חברו אצלו בחינת תלמיד. ולפעמים נעשה להפך" (תורה ז', חלק ב', סעיף ד').

אוריה היקר והצדיק שלנו לימד אותנו בין היתר מתוך ליבו העצום מהי מעלת החברות שיש בו, ואני מניח ששמענו את כך מהרבה מאוד חבריו היקרים שוודאי סיפרו סיפורים רבים כל כך על טוב ליבו של אוריה הי"ד. ואף אני יכול להעיד על כך שנתן, עודד, היה אוזן קשבת, וחילק המון אהבה - באהבה לכולם.
תודה רבה שהארת לנו ועשית אותי גם - בחינת התלמיד שלך.

נחוש להצליח

רז בן חמו, חבר מהשכבה של אוריה

אוּרְיָה אָחִי הָאָהוּב
פַּעַם רְאשׁוֹנָה הִבַּרְתִּי אוֹתְךָ בְּכִתָּה ז וְיָשָׁר הִתְחַבַּרְנוּ,
הָיִינוּ מְבַלִּים שָׁעוֹת עַל גַּבֵּי שָׁעוֹת בִּלְשַׂחֵק פִּינְג פּוֹנְג יַחְדָּיו כָּל הַזְּמַן אֲפִלּוּ אַחֲרֵי שְׁעוֹת בֵּית הַסֵּפֶר
שָׁמַרְנוּ עַל חֲבֵרוּת טוֹבָה מְאוֹד עַד סוֹף יב
כְּשֶׁסִּיַּמְנוּ יב דִּבַּרְנוּ בֵּינֵינוּ לְגַבֵּי הַשֵּׁרוּת הַצְּבָאִי שֶׁלָּנוּ וְאָמַרְתָּ לִי שֶׁאַתָּה רוֹצֶה לְבַשֵּׁל אֶת הַדְּחִיַּת גִּיוּס בִּשְׁבִיל לְהַגִּיעַ לְשֵׁרוּת קְרָבִי
עָזַרְתִּי לְךָ בָּזֶה וְאַחֲרֵי כַּמָּה זְמַן אָמַרְתָּ לִי שֶׁאַתָּה מִתְגַּיֵּס בְּתַאֲרִיךְ מְסֻיָּם אֲבָל אַתָּה לֹא בָּטוּחַ לְאָן לְבַסּוֹף שֶׁבַּצְתָּ בְּהַנְדָּסָה קְרָבִית
שָׂמַחְתִּי מְאוֹד וְשָׂמַחְתִּי בִּשְׁבִילְךָ
מֵאָז שֶׁהִתְגַּיַּסְתָּ וְגַם אֲנִי הִתְגַּיַּסְתִּי לֹא הָיָה לָנוּ זְמַן לְדַבֵּר יוֹתֵר מִדַּי וְדִבַּרְנוּ בְּוַואטְסאַפּ בְּטִפְּטוּפִים לְהִתְעַדְכֵּן כָּל אֶחָד בַּהִתְקַדְּמוּת שֶׁל הַשֵּׁנִי לֹא אֶשְׁבַּח אֵיךְ הָיִיתָ לָהוּט לְהַגִּיעַ לְיַהֲלוֹם וְהִתְאַמַּנְתָּ לַגִּבּוּשׁ לְהַגִּיעַ לְשָׁם
לְבַסּוֹף הֶעְדַּפְתָּ לְהִשָּׁאֵר בַּגְּדוּדִים בִּגְלַל שֶׁפָּחַדְתָּ שֶׁבְּיַהֲלֹם תִּדָּרֵשׁ לִהְיוֹת שָׁם יוֹתֵר וּפָחַדְתָּ שֶׁזֶּה יִפְגַּע לְךָ בִּזְמַן שֶׁאַתָּה פּוֹגֵשׁ אֶת לִיאוֹרָה חֲבֶרְתְּךָ
נִהְיֵיתָ לוֹחֵם מְטֹרָף וְיָצָאתָ לְקוּרְס מַכִּים וְהָפַכְתָּ לְגֶבֶר גֶּבֶר
לֹא אֶשְׁבַּח שֶׁפַּעַם אַחֲרוֹנָה שֶׁפָּגַשְׁתִּי אוֹתְךָ זֶה הָיָה שָׁבוּעַ וָחֵצִי לִפְנֵי שֶׁנָּפַלְתָּ בַּקְּרָב בְּשִׁטְחֵי כְּנוּס
כָּל כָּךְ שָׂמַחְתִּי לִרְאוֹת אוֹתְךָ סִפַּרְתָּ לִי עַל זֶה שֶׁסִּיַּמְתָּ קוּרְס מַכִּים וְאַתָּה עָתִיד לַחֲזוֹר לְעַזָּה בְּקָרוֹב
אַךְ לְעוֹלָם לֹא דִּמְיַנְתִּי שֶׁזּוֹ תִּהְיֶה הַפַּעַם הָאַחֲרוֹנָה שֶׁאֶפְגֹּשׁ אוֹתְךָ
שָׂמֵחַ שֶׁזָּכִיתִי לְהַכִּיר חָבֵר כָּמוֹךָ ,לָמַדְתִּי מִמְּךָ רַבּוֹת,
לְעוֹלָם לֹא אֶשְׁבַּח אוֹתְךָ אוּרְיָה אָחִי הַיָּקָר

"והוי מקבל את כל האדם בסבר פנים יפות"

נועם אבן-חן , חבר מהשכבה של אוריה

לא היה לי קשר הדוק עם אוריה, ובכל זאת, אולי שלושת הזיכרונות שהכי חקוקים לי בראש מאוריה הן אחת הפעמים הראשונות שדיברנו, פעם אחת שצילמנו משהו, והפעם האחרונה שראיתי אותו.

לא חושב שאני מחדש משהו בזה שאני אומר שאוריה היה ילד חייכן ואהוב על כולם שאוהב לעשות שטויות...
במקרה הזה, שטויות היה למתוח אותי בביתה ז' (או ח'?)
אפשר לומר שהילד הרגשן שהייתי אז לא עף כל כך על הרעיון, אבל אוריה כמו אוריה תמיד חייך וצחק ומבחינתו הכל היה טוב והכל בצחוקים.
כזה היה: בנאדם קליל ומצחיק שלא לוקח הכל ללב.

קופצים קדימה לביתה יא, יש פרויקט שצריך להגיש בספרות ואני מוצא את עצמי איכשהו עפ אוריה ועוד כמה חברים מצלמים את הסצנה לפרויקט.
חבורת נערים בני 17 דלי אמצעים עם מצלמה אחת? אז ברור שמה שיצא בסוף היה מזעזע, אבל בשביל אוריה זה לא הוריד מהחוויה.
שכחנו שורות, צחקנו בין פספוסים ורוב הזמן בכלל לא הבנו מה אנחנו מצלמים בכלל.

המשך בעמוד הבא ->

הפעם האחרונה שראיתי את אוריה הייתה בתחנת רכבת, הייתי בדרך לעלות על שאטל לגדוד שלי שיושב במוצב יפתח (מוצב ליד זיקים שבשביעי לאוקטובר פלשו אליו מחבלים, חלקם היו חברים שלי שנלחמו במחבלים ושילמו בחייהם) האמת שזאת הייתה סתם שיחה כזאת של "שלום-שלום" ולא יותר מדי. אבל אוריה כמו אוריה תמיד חייך לכל אדם ומבחינתו כולם חברים, גם אם לא היינו בקשר הכי טוב.

את האמת? לא חשבתי שזאת תהיה הפעם. אחרונה שאראה את אוריה, הייתי בטוח שאולי באיזה מפגש מחזור שאבוא אליו אמצא אותו, או אפילו סתם באמצע החיים

אוריה, עבשיו אף מפגש מחזור שלנו לא יהיה שלם, לא משנה כמה יגיעו.

נזכור אותך תמיד.

עומר חממי , חבר מהשכבה של אוריה

אוריה אחי היקר,
לא נתפס שאתה כבר לא איתנו. איך נלקח מאיתנו אדם כל כך אופטימי שלרגע לא הפסיק לחייך.
אני זוכר שבכל בוקר שהייתי אומר שאני לא מרגיש טוב, היית מחייך ואומר: "אתה יודע למה אתה חולה? זה כי לא אכלת סלט" אני עדיין לא מבין מאיפה הבאת את זה, אבל נראה לי רק בגללך אני אוכל סלט.
תמיד ידעתי שתהיה לוחם, תמיד היית הכי חזק, הכי מהיר והתנדבת להיות הראשון בכל דבר. ואפילו בדרכך האחרונה היית הראשון, שמרת עלינו ועל המדינה.
איבדנו חבר טוב ולוחם תותח. אוהב אותך ותמיד אזכור אותך ואת מה שלמדת אותי, שדברים שעושים בחיוך נעשים יותר טוב.

החיוך שמאיר

רם יאנה, חבר של אוריה מבית הספר

אוריה אח שלי

לא מצליח לכתוב עליך בלשון עבר, הכרתי אותך לפני שלוש שנים ונכנסת לי ישר ללב עם החיוך הזה שלך

כל מקום שהיית מגיע ישר היו יודעים שהגעת, ישר מגיע ומצחיק את כולם

אוריה ביום שאמרו לי שנהרגת לא האמנתי, אמרתי שאוריה הבן אדם הכי חזק שאני מכיר אין סיכוי שזה קרה לו הוא אחד שלא קרה לו בלום.

איך אהבת את הצבא איך תמיד היית מרים להנדסה כי מבחינתך כל מקום שאתה מגיע אליו זה המקום הכי טוב שיכול להיות לא משנה מה. וזה הגדולה שלך חבר יקר שלי❤️

אוריה אני אתגעגע אלייך תמיד ותמיד אזכור אותך ותמיד אלך בדרכך גיבור שלי

ושתדע, שבסוף ניפגש אח שלי❤️

מלאך שמח וחבר גיבור

שלו דודזדה, חבר מהשכבה של אוריה

אוריה אחי היקר
מלאך שהיה תמיד עם חיוך ענק על הפנים כמה מצחיק היית, מלא בשמחת חיים.
איזה ילד היית כולם רצו להיות בסביבתך.
לא אשכח את החברות הטובה שהייתה לנו בבית ספר למרות שהיה לנו קשה לשמור על קשר אחרי.
לא אשכח שמכיתה ט היינו קוראים אחד לשני ג'ייקוב
אני זוכר גם שהיית אומר לי שלו אני ואתה טובים רק במתמטיקה ופינג פונג זה היה ברור שאתה טוב בעוד כל כך הרבה דברים כל מקום שהלכת אליו היית הטוב והבולט.
היית חבר הכי טוב שאפשר לחברים שלך וגם שנהרגת כגיבור ישראל חברים שלך ניצלו בזכותך.
לא אשכח אותך בחיים אח שלי ג'ייקוב❤️

חי"ך תמיד

עידן אוחנה, חבר מהשכבה של אוריה

אוריה אחי היקר!
שש שנים למדתי איתך וזכיתי להכיר חבר מדהים.
אחד שאפשר לסמוך עליו
מישהו שתמיד אהב לתת כתף כשצריך
כולם אהבו להיות בחברתך.
איתך תמיד היו צחוקים והכי כייף בטיולים.
אני לא אשכח איך תמיד היינו עושים שטויות בבית ספר הייתי אומר לי
"עידן עזוב אותך עכשיו מהשיעור בוא נלך לאכול באלעפיה" וכמובן שאמרתי ברור.
לעולם לא אשכח אותך שותף יקר תמיד אזכור אותך כלוחם מטורף
בזכותך ועוד כמוך אנו חיים
תתפלל על כל עם ישראל מלמעלה שתבוא הגאולה במהרה ונפגש ביחד ונצחק שוב עם כולם
אתה תחסר לי מאוד
אוהב אותך עידן אוחנה

אור שממשיך לזרוח

ינון רווח , חבר מהשכבה של אוריה

את אוריה אני פגשתי בפעם האחרונה ממש יום יומיים לפני שהוא נכנס לעזה ביליתי איתו כמה ימים ברגילה שלי (חופש מהצבא) בשטחי כינוס, הוא תמיד דאג להגיד כמה הוא רוצה להיכנס וכמה חשוב לו להיות מעורב בלחימה, הוא לא פחד לרגע והיה לו רעל מטורף בעיניים.
בשטחי הכינוס טיילנו יחד כמה שעות עברנו בין האוהלים והיחידות השונות שישנות שם, תמיד היתה אווירה טובה וצחוקים והוא דאג להצחיק אותנו כל הדרך, בכל דבר הוא ראה את הטוב ואיך להעלות ממנו חיוך לאנשים אחרים.
הפעם האחרונה שפגשתי אותו הייתה במלון תמרה באשקלון של המחלקה שלי ישנה לפני הכניסה לעזה והוא בדיוק סיפר את חבר שלו כי אוריה כמו אוריה טוב בהכל בבדורגל, כדורסל, מתמטיקה, לוחמה ואפילו ספר שצריך.
אוריה נהרג במהלך קורס המכים שלו ואת ההודעה על מותו קיבלתי במהלך קורס המכים שלי שקיבל תפנית שונה מאותו רגע, למען האמת אני כותב את שורות אלה עוד במהלך הקורס ורק כששלושה שבועות מאותו יום ארור ומאז הספקתי שכל המחלקה שלי תכיר את אוריה וכל ניווט או אקט כזה או אחר בקורס מוקדש לזיכרו וכולם יודעים את זה.
אני מאמין ויודע שלכל אחד היה אוריה אחר משלו ואת אוריה שלי אני אקח לצד הפיקודי מכיוון שהוא אמנם הגיע לסיום התכנים בקורס המכים שלו אך לא הספיק לפקד בגדוד ומבחינתי כל תפקיד פיקודי כזה או אחר שאמלא בעתיד יהיה לאורו של אוריה ולהעברת הערכים העיקריים שלו שמבחינתי זה מצויינות, מקצוענות ושמחת חיים.
אוריה אחי היקר מתגעגע אליך מאוד ונדאג להנציח תמיד, אוהב ים, ינון.

מורשת שחקוקה בליבנו

נהוראי שועי, חבר מהשכבה של אוריה

אוריה אחי האהוב

עדיין לא מעכל שאתה לא פה איתנו צוחק ושמח כמו שתמיד היית.

איזה ילד היית תמיד מגבש את כולם.

קשה לי שלא יהיה לי מישהו עקשן להתווכח איתו שיצחק לי בפנים שאני עצבני לא יהיה לי למי לקרוא אווטאר ולא יהיה לי מי שיקרא לי שועיקו.

כמה דברים יש לי לספר עליך

עם מי אני אפתח את העסק שחלמנו לפתוח אני אתה וליאב

עם מי אני אעשה את הריצות בבוקר

עם מי אני אעשה את הסתלבט שרק שנינו היינו מבינים.

לא אשכח אותך ואנציח אותך לעד

נהוראי כלפון , חבר מהשכבה של אוריה

אוריה, זה מרגיש הזוי להניח את המילים האלה בכתב כאילו אתה עדיין שם בחוץ מוכן לחלוק עוד צחוק עם העולם, אני חושב וחושב ועדיין והמציאות לא נתפסת לי. נפגשנו בראשונה בכיתה ז' ואפילו שלא כלכך הכרנו אחד את השני בהתחלה, עם הזמן, יצא לי לבלות איתך זמן בכיתה והתחלתי להבין איזה בחור מדהים אתה. בין עם בשיעורים במתמטיקה עם דודי או בגמרא עם הרב גבי, אתה תמיד הפגנת שמחת חיים שכמו מגדלור האירה אפילו את הימים המשעממים ביותר ובין אם זה היה הצחוק המיוחד שלך, או הקול שלך או פשוט הנוכחות שלך,תמיד הייתה לך דרך להפוך כל יום למואר קצת יותר. ביום אשר קברו אותך, הרחובות מביתך ועד לבית הקברות היו מלאים באנשים ששימשו כמו עדות לחיים שבהם נגעת וכשהתאספנו לומר מילי פרידה, השמיים נפתחו, והגשם התחיל לרדת, חלק אולי ישוו את זה לדמעות שזלגו על פנינו, אבל אני מעדיף לחשוב שזה אתה, ששוטף לנו בעדינות את הדמעות מהעיניים כאילו שואל למה אנחנו עצובים כלכך? כי אתה, אוריה, נמצא במקום טוב יותר. ולמרות שהם אולי דיברו על שנפלת, אבל אנחנו יודעים שאתה נמצא עדיין איתנו בזיכרונותינו. אתה עומד זקוף ורואה ושומר עלינו גם מהשמיים מלמעלה.

מהדורא

דברי פרידה

משה אלוש, לחם עם אוריה ביום האירוע

אוריה ,היית כמו אח בשבילי מהיום שהכרנו נכנסת לי ללב ונהיינו חברים טובים מהרגע הראשון תמיד דאגת לי והיה אכפת לך מכולם, תמיד דאגת שאף אחד לא יהיה עצוב תמיד היה אכפת לך מכולם ודאגת שכולם יחייכו ויהיו שמחים היית סוחף את כולם עם החיוך היפה שלך היה לי כבוד להלחם לצידך ולהיות חבר טוב שלך .

אתה תמיד תשאר חבר שלי אח שלי אוהב אותך תמיד ולא אשכח אותך לעולם היית בן אדם זהב שמפיץ רק אור ושמחה

אני אוהב אותך לתמיד אחי

ממני-אלוש

מלאך מהשירות שלי

איתי גרנגה, חבר של אוריה מהצבא

אח שלי, אוריה. אני כותב לך פעם ראשונה אחרי אותו יום נורא ובכל זאת לא מצליח לעכל עד הסוף. מי ימלא את האור הגדול שלך עכשיו?

מאז שהתגייסנו תמיד היינו שם אחד בשביל השני, היית החבר שיכולתי לסמוך עליו ובגדול גם זה שהחזיק אותי בטירונות שפוי. עלינו לאימון המתקדם החברות שלנו שרק החלה להיווצר בטירונות רק גדלה מיום ליום. הייתי מתעורר כל בוקר איתך, לפעמים בעצבים כי אתה אף פעם לא קם מהשעון המעורר והייתי הולך לישון איתך אחרי ששברנו גגש ושיחקנו שחמט כל הלילה. היית תמיד אחראי על הבידור ואפילו המפקדים לא הצליחו להחזיק את החיוך. עלינו לגדוד כל אחד לפלוגה אחרת אבל מדי פעם הצטלבו דרכינו וזה תמיד היה השיא של היום. תמיד דיברנו שנגיע ביחד לקורס מכים. ואז זה באמת קרה. הגענו ביחד לקורס מכים וישר עלה לי החיוך כי הנה אתה פה איתי.

כמו שנכנסת לי ללב נכנסת ללב של כל המחלקה שלנו ושמרת על מצברוח והאווירה של כולם. תמיד שמרנו אחד על השני..

אבל אוריה באותו יום נורא אני לא הייתי שם בשבילך.

אני רוצה לבקש סליחה שדווקא שם לא הייתי. אני יודע שאתה ממשיך ללוות אותנו כל יום מלמעלה ולשמור עלינו. לתת לנו רגעים של צחוק ואושר גם בתקופה הקשה הזאת. אני לא מפסיק לחשוב עלייך אח שלי. יוצא לי לא מעט לדבר איתך אבל גם אם אין עונה אני יודע שאתה כאן ואתה שומע. אני אספר עלייך לכל אדם שאפגוש בגאווה. תודה שהיית חבר שהפך לאח בשבילי, אוריה יעקב ז"ל.

דברי תורה

יש קץ לימי הרעה

הרב אביהוא פישפדר, ראש ישיבת ההסדר באשקלון

אוריה ,ד' יקום דמו, נפל בחג החנוכה. חג החנוכה מסמל יותר מכל את הגבורה היהודית בעם ישראל.
עם שנלחם על ערכי הנצח של התורה כנגד כל הסיכויים כמו בימים ההם בזמן הזה.
בחג החנוכה אנו שרים את הפיוט מעוז צור - שהבית האחרון מדבר על הצפייה לגאולה השלימה מתוך התחושה שלכאורה אין קץ לימי הרעה.
מו"ר הרב דרוקמן זצוק"ל חידש בחנוכה האחרון לחייו "שיש קץ לימי הרעה".
בירושלמי מסופר על:
"רבי חייא רבה ורבי שמעון בן חלפתא שהיו מהלכין בבקעת הארבל לפנות בוקר וראו את איילת השחר (ההתחלה של היום – הרבה לפני הזריחה) שבקע אורה.
אמר רבי חייא רבה לרבי שמעון חלפתא: .. כך היא גאולתן של ישראל בתחילה קמעא קמעא (מעט, מעט) כל מה שהיא הולכת היא רבה והולכת...
רבי חייא הגדול מלמד אותנו כמה יסודות חשובים מאוד לתקופה שבה אנו נמצאים:
א'- הגאולה היא תהליך הדרגתי ולכן עם ישראל צריך הרבה סבלנות ואמונה.
ב' - הגאולה לא מיידית, היא לא כאן ועכשיו, ומאידך - תהליך הגאולה: מובטח שיגיע אל סופו כמו זריחת השמש בכל יום.
ג'- מהחושך הגמור של הלילה עד לזריחה המוחלטת של השמש יש תהליך ביניים של חושך ואור ובכל שהולכים האור מתגבר והחושך נעלם.
במאבק שלנו על עצמאותנו וחירותנו - יש קורבנות, יש גם חושך ויש וגם אור אך החושך הזה הוא זמני. החושך הזה יעלם ויושמד. קורבנות המלחמה הם לא לשווא חלילה, אלא חלק מתהליך הגאולה שכל מי ששותף לו ובוודאי כל מי שמסר את הנפש למען כלל ישראל במערכה מול כוחות הרשע מובטח לו שהוא מואר באור גדול במחיצתו של הקב"ה.
והוא בבחינת הרוגי מלכות שאין כל בריה יכולה לעמוד במחיצתם.
"... הקיצו ורננו שוכני עפר כי טל אורות טלך וארץ רפאים תפיל".

חיבור דרך בית קברות

הרב חגי לונדין, ראש ישיבת ההסדר בחולון

למרות שמקום מושבו של אברהם אבינו היה בצפון הנגב – בעוטף עזה – קניין הקרקע הראשון שלו בארץ ישראל היה במערת המכפלה בחברון.

מה יש בחברון? חכמים מלמדים אותנו ש"אין לך אדמת טרשים בארץ ישראל יותר מאשר חברון". גם השכנים הם לא משהו – "אחימן ששי ותלמי ילידי הענק". אז מה יש בחברון? את קברי האבות והאימהות!

החיבור שלנו לארץ ישראל לא מתחיל מנדל"ן יוקרתי, נוף מהמם או בגלל שיש לנו שכנים נחמדים; הוא מתחיל מחיבור אל הנצח, מקברי האבות.

בבית קברות אין הבדל בין עשיר לעני, האינטרסים הפרטיים לא רלוונטיים שם. רלוונטי לא כמה שנים חי אדם בעולם אלא מה הוא עשה בשנים הללו. בשביל מה הוא חי ובשביל מה הוא מת.

המלחמה הנוכחית מזכירה לנו מה בשביל מה אנו חיים. זו לא מלחמה על נדל"ן או על נוחות אלא מלחמה על כך שאנחנו יהודים. בנינו ובנותינו שנקברים כעת בכל רחבי הארץ מחוברים רק לדבר אחד – לנצח. החללים הקדושים שלנו שנפלו על קידוש ה' הם טובי בנינו ובנותינו. הגוף שלהם איננו פה אבל הם מחוברים כעת למשהו גדול הרבה יותר, לנצח.

וזה מה שינצח.

גבורות

הרב אהרון בק, ישיבת ההסדר שדרות

עיצומו של החורף, עונת הגשמים.
החורף נפתח, כמו המלחמה, ביום שמחת תורה, מאז אנחנו מברכים ומשבחים: "משיב הרוח ומוריד הגשם". גבורות גשמים.
ולמה נקראים "גבורות גשמים"? מפני שיורדים בגבורה (תענית ב ע"א). מהי הגבורה שבירידת הגשמים? מסביר בעל הספר "אורח ישרים":

"כי ישנם דברים הרבה בעולם אשר המה מנפלאות הבורא יתברך ואשר יעידו על גדולת יוצרָם, אבל בני האדם אינם שמים ליבם עליהם, ואינם מתפעלים מאומה לתת שבח ויקר וגדולה ליוצרם. הסיבה בזה, היא בגלל שכבר הורגלו בזה, ונדמה להם הדבר כטבע הכרחי אשר אי אפשר להיות עוד באופן אחר."

כמה רגילים אנחנו בטבעו של עולם! שמש זורחת בכל יום, הצמחים צומחים והפרחים פורחים, וגם הגשם יורד בעיתו. האם מקדישים אנחנו זמן ומחשבה להתפעל מהבריאה הנפלאה והמסודרת? האם מבחינים אנו בגדולת הבורא שיצר ומקיים ומפעיל את הכול?

המשך בעמוד הבא ->

"ואין איש אשר יתרגש בעת ירידת גשמים להכיר על ידם את גדולת הבורא. ורק אחד מאלף ייתן אל ליבו אז לדעת את מעשה בורא העולם."

באים חז"ל ומכריזים: "גבורות גשמים"!
בכוונה קראום רבותינו "גבורות גשמים", כדי לעורר את האדם, למען יתבונן על ידם בגבורות הבורא יתברך.
הנה יורד הגשם! התבונן בטיפות, הסתכל על העננים, ראה איך המטר מרווה את האדמה, מצמיח את יבולה, "מַשְׁקֶה הָרִים מֵעֲלִיּוֹתָיו, מִפְּרִי מַעֲשֶׂיךָ תִּשְׂבַּע הָאָרֶץ, מַצְמִיחַ חָצִיר לַבְּהֵמָה, וְעֵשֶׂב לַעֲבֹדַת הָאָדָם, לְהוֹצִיא לֶחֶם מִן הָאָרֶץ" (תהילים קד, יג-יד). אם תיתן דעתך לגשם – תבחין במפעליו של הבורא, תתפעל ממעשיו, תודה ותשבח על גבורותיו.

גבורת האדם

כמה אנשים גדולים מסתובבים בינינו, מלאים בטוב וחסד, בתכונות ובשאיפות גדולות, באהבה ובענווה, ביושר לבב ובמאור פנים. עולם ומלואו! אבל "בני האדם אינם שמים ליבם עליהם, ואינם מתפעלים מאומה לתת שבח ויקר וגדולה להם"...
ואז באה הגבורה. מסירות נפש המבטאת את עומק האדם, את גובה האישיות. והיא קוראת לנו, מעוררת אותנו: שימו לב איזה גיבור חי בינינו! כמה עושר ואור היה בו! איזה חיים של גבורה הוא חי...
והגבורה שלו משקה את אדמתנו, חודרת אל לבבנו, ומצמיחה בתוכנו גידולים חדשים ורעננים של גבורה.

גבורות גשמים וגבורת האדם. "וְנָחָה עָלָיו רוּחַ ה', רוּחַ חָכְמָה וּבִינָה, רוּחַ עֵצָה וּגְבוּרָה, רוּחַ דַּעַת וְיִרְאַת ה' " (ישעיה יא, ב).

בדמייך חיי

הרב דרור אריה, ישיבת ההסדר שדרות

לזכרו של אוריה יעקב הי"ד, מלחמת חרבות ברזל

חיל בצבא הגנה לישראל, שנהרג על קידוש ד', מעלתו עצומה, אין שום בריה יכולה לעמוד במחיצתו, הרוג מלכות, חיל בלגיון של מלך מלכי המלכים, שנהרג על קדושת שמו יתברך, שכן המלחמה הזאת היא על ד' ועל משיחו, הרגו בנו באכזריות, במיתות משונות, רק בגלל שאנחנו יהודים, בגלל ששם ד' עלינו, מפני שקדושה עצומה יש בכל יהודי, קדושת השכינה, מי שנלחם בנו נלחם נגד ד'.

ראה בספר פלא יועץ ערך 'הצלה' שם כתב שמי שמציל נפש אחת מישראל מכריע את כל חכמי דורו! ואפילו אם אינו מקיים מצוות. קל וחומר במי ששומר מצוות, וקל וחומר במי שלא מציל רק את היחיד אלא את האומה כולה, וקל וחומר במי שנלחם על קדושת ארץ ישראל, וקל וחומר בן בנו של קל וחומר במי שנלחם בדור של גאולה, על החזרת השכינה לציון. הצער בליבנו גדול כל כך כשנופל חייל בצה"ל, מפני שלא מדובר במוות פרטי, לא במחלה או בתאונת דרכים, אלא במוות על עניין כללי, על כבוד ישראל וארץ ישראל ועל כבוד השכינה. ומשום כך גם נחמה גדולה בליבנו, כי מצד אחד נשפך דמם של חיילינו, אבל בד בבד דמם נותן חיים לכלל ישראל. "וארא מתבוססת בדמייך ואומר לך בדמייך חיי!" אמר הנביא יחזקאל, ללמדך שזה לא דם מוות אלא דם חיים! דם שמחייה את כל עם ישראל וזוקף את קומתו, זוהי נחמתנו! בחנוכה אנו מזכירים בעל הניסים את הגבורות ואת הנחמות, אנו מתנחמים בגבורה הזאת של חיים של חיילינו, שמסרו את נפשם על נצח ישראל, אנו מתנחמים שיש לנו בנים כאלה גיבורים, כאלה טהורים, אשרינו שאלו הם בנינו, הם זוכים לחופה עם מלאכי וצדיקי מעלה, לשבת בצל השכינה, אור הגבורה שלהם עצום ונורא יותר מקרני השמש.

אנו מתנחמים במותם שבנה עוד חורבה מבנין ציון וירושלים.

בעל מלחמות מצמיח ישועות

הרב שלמה אבינר, ראש ישיבת עטרת ירושלים

הלב כאוב על ההרוגים, על הפצועים, על החטופים, על המפונים.

אבל אנו עם גיבור, התגברנו ונתגבר.

ואפילו נרוויח, וכבר הרווחנו.

הרווחנו גלוי כוחות לאומיים לא כוחות חדשים שלא היו, אלא כוחות פנימיים שהיו גנוזים, כוחות של גבורה וחסד.

איזו גבורה! גבורת המתנדבים למילואים, גבורת המסתכנים כדי להציל, גבורת הלוחמים בקרב, גבורה של מסירות נפש.

מסירות זו מרוממת את כל האומה, מזככת את כל האומה, מחזקת את ילדי האבא, גבורת האמהות בבית.

איזה חסד! לשלוח מזון ללא גבול, לשלוח כל הצרכים ללא גבול, להכניס אורחים ללא גבול, אשרי העם שככה לו.

התעוררו כוחות שנרדמו בגלל חומרנות ופלגנות.

אכן תחנה קשה, תחנה של חשכה, אבל יצא ממנה אור.

אנו מסתכלים קדימה.

אנו לא מתייאשים, אנו ממשיכים ונלחמים, בחסדי ד' עלינו.

בעל מלחמות, מצמיח ישועות.

אין כל בריה יכולה לעמוד במחיצתן

הרב הראל אלעדי, ר"מ אמונה בישיבת ההסדר שדרות

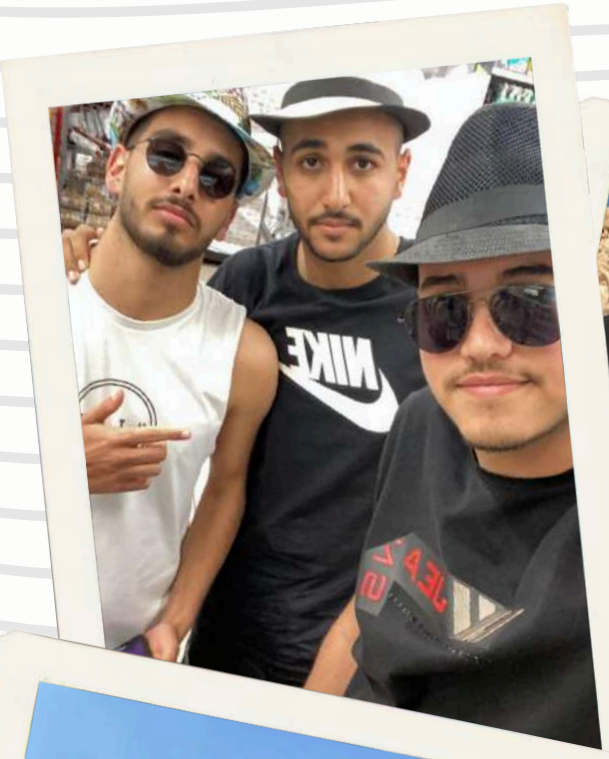
יצא לי לשמוע את הרב יגאל לוינשטיין שהיה בהלויה של תלמידו עמנואל פלקה הי"ד בן העדה האתיופית
שהקייס הספיד אותו הרב יגאל ביקש מתלמיד בן העדה לתרגם אותו והדברים שאמר רגשו במיוחד
האחד : מי שנהרג על קדושת ירושלים (הארץ) לא נקרא נופל אלא עולה
במובן הזה חיילנו היקרים הם לא נופלים אלא מתרוממים ומתעלים
השני : הפרידה שלנו היא מהגוף אבל הנשמה היא נצחית ולעולם תישאר כבה
השלישי : ביחס לכך שהקייס לא מורשה להיכנס לבית הקברות היא כיון שהידיעה הברורה שהנצח לעולם ינצח את שברי הזמן בהוה
הדברים שאמר הקייס תואמים לדברי חזל הקדושים במספר מקומות וכל מילה שאמר בסלע
אני רוצה לדבר על מסירות הנפש של רבי עקיבא
בסיפור האלמותי ממסכת ברכות כאשר סורקים את בשרו של רבי עקיבא שואלים אותו תלמידיו : רבנו עד כאן ? כלומר זה תורה וזה שכרה ?
ענה להם כל ימי הייתי מצטער על הפסוק : "ואהבת את השם אלוקיך בכל לבבך ובכל נפשך " אפילו נוטלים את נפשך ואתה עדיין אוהבו, ועכשיו שמגיע לידי לא אקיימנו בשמחה ?!
אמר שמע ישראל ... השם אחד, האריך באחד ויצאה נשמתו באחד
בהבנה הראשונה נראה שרבי עקיבא לא מכבד את החיים שכן כל חפצו הוא למות
אולם מעיון במקורות אחרים רואים שדווקא רבי עקיבא מאד העריך את החיים, זה אותו רבי עקיבא שחלק על בן פתורא באומרו : "וחי אחיך עמך" מלמד שחייך קודמים לחיי חברך
וכן ואהבת לרעך כמוך זה כלל גדול בתורה ובדגש על כמוך נשמע שגם את עצמך אתה צריך לאהוב
ולכן נאמר שודאי שרבי עקיבא העריך את החיים
"אלה המצוות אשר יעשה האדם וחי בהם" וחי בהם ולא שימות בהם ! ולכן פיקוח נפש דוחה את כל התורה כולה
אולם ישנם מקרים כמו ניסיון לעבוד עבודה זרה וכדומה שבהם העבירה עצמה מבליטה את חיסרון החיים ! ועל המקרה הזה דיבר רבי עקיבא בהשתוקקו לקדש שם שמים !
חיילי צה"ל המתעלים (הפוך מנופלים) שמסרו נפשם על קדושת הארץ, התעלו ונפשם צרורה בצרור החיים

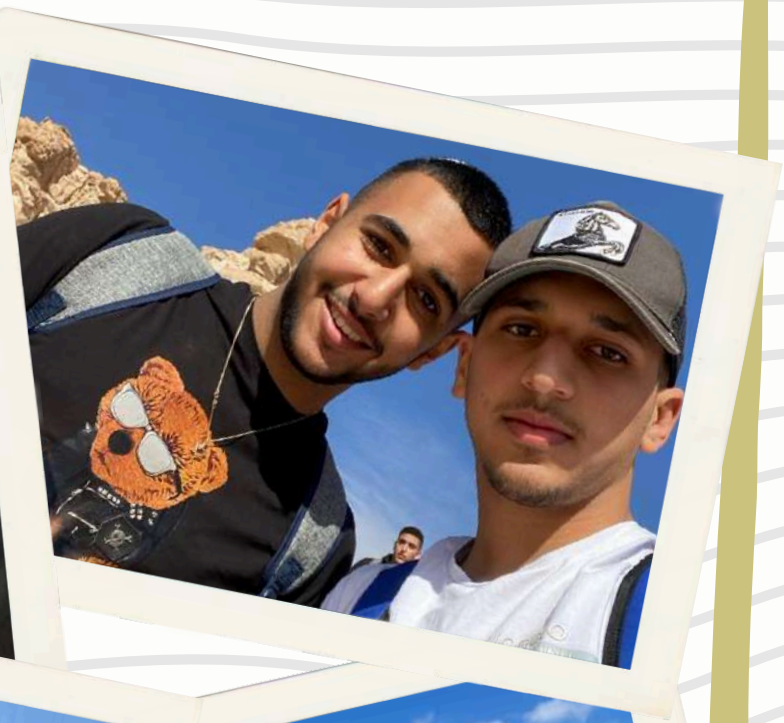
יהי זכרם ברוך, אמן ואמן

תודה

ז.ל.

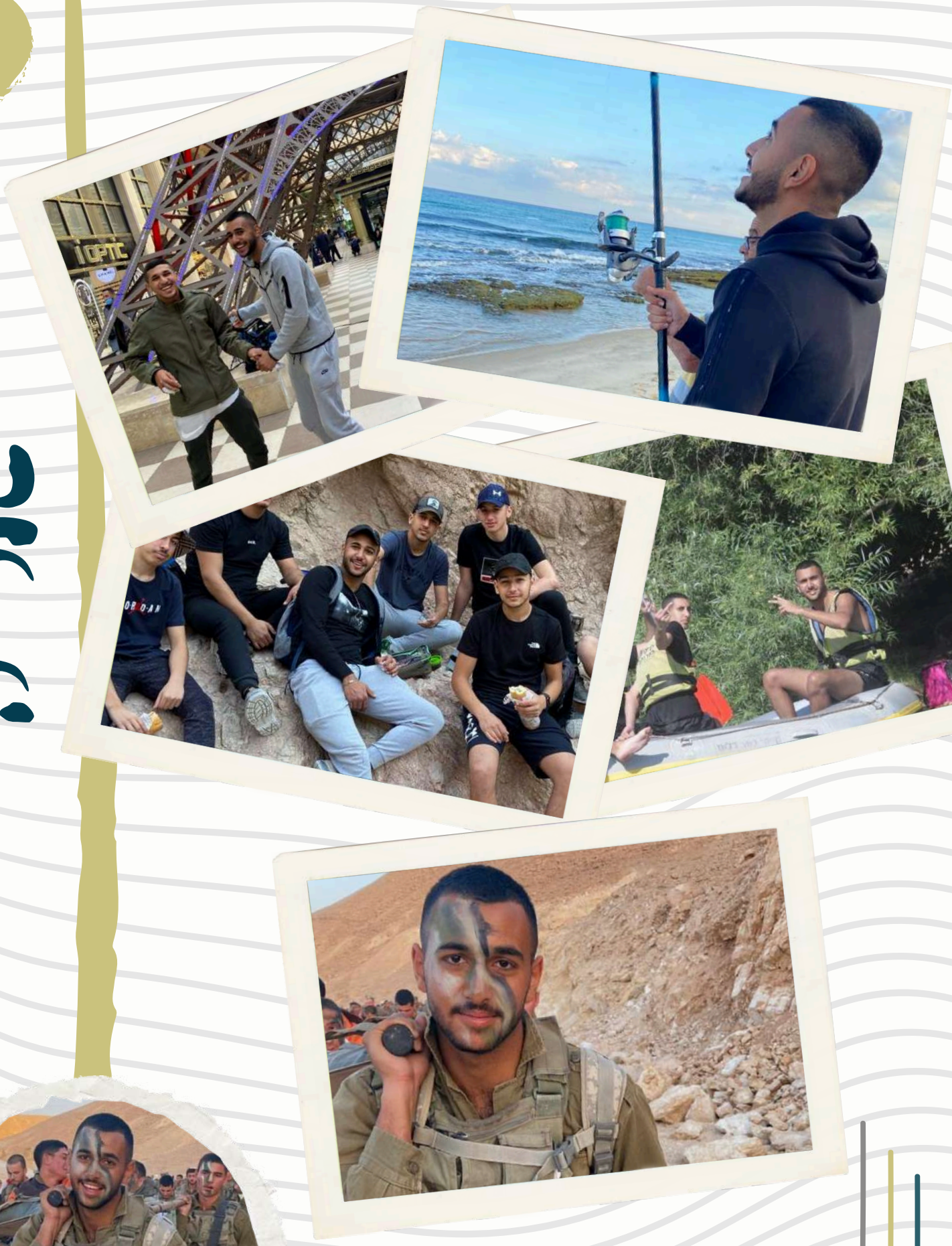

ביבי

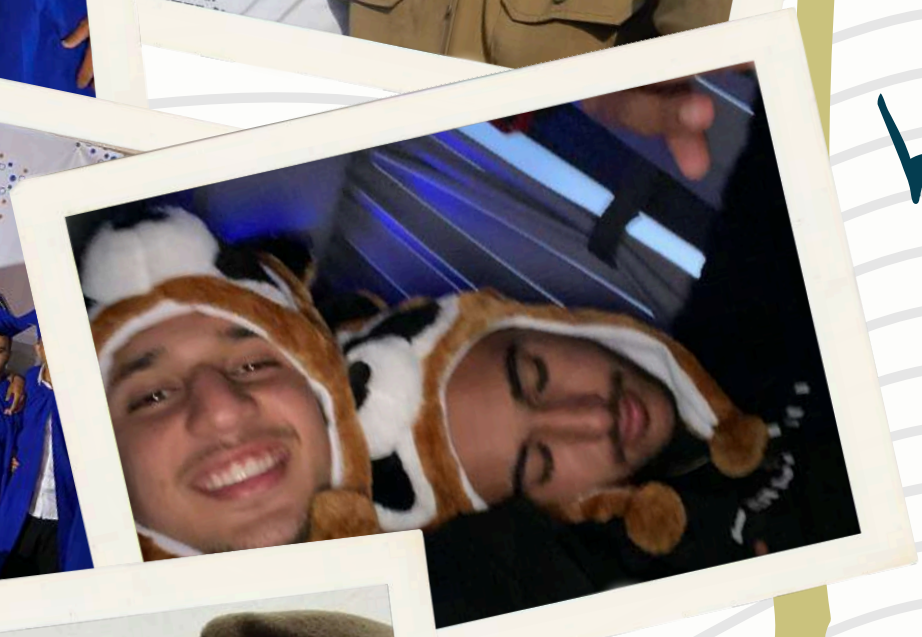

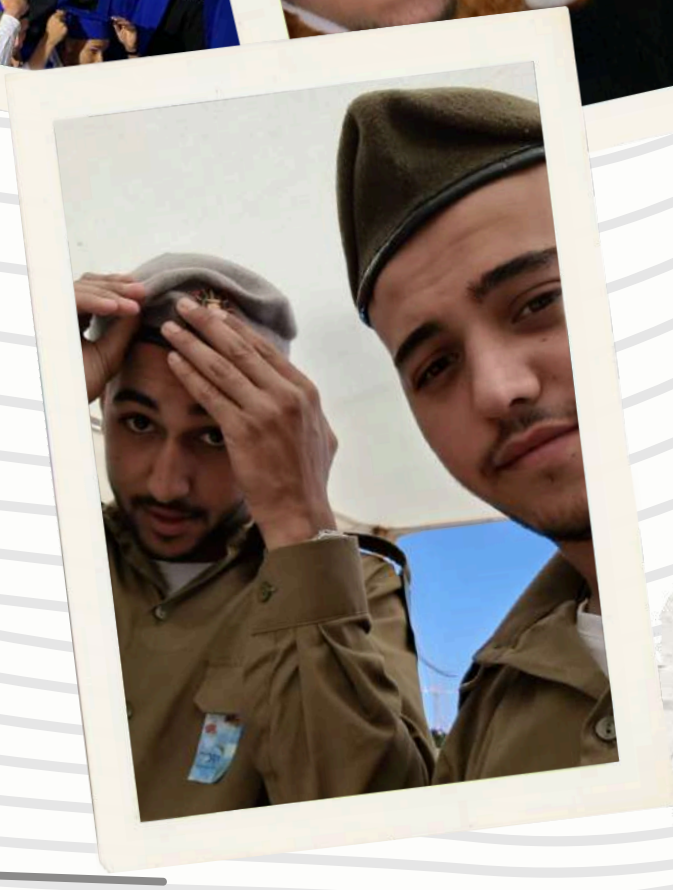
חיים

ברוך

תפילה לשלום המדינה

אָבִינוּ שֶׁבַּשָּׁמַיִם, צוּר יִשְׂרָאֵל וְגוֹאֲלוֹ,
בָּרֵךְ אֶת-מְדִינַת-יִשְׂרָאֵל, רֵאשִׁית
צְמִיחַת גְּאֻלָּתֵנוּ. הָגֵן עָלֶיהָ בְּאֶבְרַת
חַסְדֶּךָ וּפְרֹשׂ עָלֶיהָ סֻכַּת שְׁלוֹמֶךָ
וּשְׁלַח אוֹרְךָ וַאֲמִתְּךָ לְרָאשֶׁיהָ, שָׂרֶיהָ
וְיוֹעֲצֶיהָ, וְתַקְּנֵם בְּעֵצָה טוֹבָה
מִלְּפָנֶיךָ. חַזֵּק אֶת יְדֵי מְגִנֵּי אַרְצֵנוּ
קָדְשֵׁנוּ, וְהַנְחִילֵם אֱלֹהֵינוּ יְשׁוּעָה
וַעֲטֶרֶת נִצָּחוֹן תְּעַטְּרֵם, וְנָתַתָּ שָׁלוֹם
בָּאָרֶץ וְשִׂמְחַת עוֹלָם לְיוֹשְׁבֶיהָ. וְאֶת
אַחֵינוּ כָּל בֵּית יִשְׂרָאֵל, פְּקָד-נָא בְּכָל
אַרְצוֹת פְּזוּרֵיהֶם, וְתוֹלִיכֵם מְהֵרָה
קוֹמְמִיוּת לְצִיּוֹן עִירֶךָ וְלִירוּשָׁלַיִם
מִשְׁכַּן שְׁמֶךָ, כַּכָּתוּב בְּתוֹרַת מֹשֶׁה
עַבְדֶּךָ: אִם יִהְיֶה נִדַּחֲךָ בִּקְצֵה הַשָּׁמָיִם,
מִשָּׁם יְקַבֶּצְךָ יהוה אֱלֹהֶיךָ וּמִשָּׁם
יִקָּחֶךָ: וֶהֱבִיאֲךָ יהוה אֱלֹהֶיךָ אֶל הָאָרֶץ
אֲשֶׁר-יָרְשׁוּ אֲבֹתֶיךָ וִירִשְׁתָּהּ, וְהֵיטִבְךָ
וְהִרְבְּךָ מֵאֲבֹתֶיךָ: וְיַחֵד לְבָבֵנוּ לְאַהֲבָה
וּלְיִרְאָה אֶת שְׁמֶךָ, וְלִשְׁמֹר אֶת כָּל
דִּבְרֵי תוֹרָתֶךָ, וּשְׁלַח לָנוּ מְהֵרָה בֶּן-דָּוִד
מְשִׁיחַ צִדְקֶךָ, לִפְדּוֹת מְחַכֵּי קֵץ
יְשׁוּעָתֶךָ.

הוֹפַע בַּהֲדַר גְּאוֹן עֻזֶּךָ עַל כָּל יוֹשְׁבֵי
תֵבֵל אַרְצֶךָ, וְיֹאמַר כֹּל אֲשֶׁר נְשָׁמָה
בְּאַפּוֹ: יהוה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מָלָךְ
וּמַלְכוּתוֹ בַּכֹּל מָשָׁלָה, אָמֵן סֶלָה

מי שבירך לחיילי צה"ל

מִי שֶׁבֵּרַךְ אֲבוֹתֵינוּ אַבְרָהָם יִצְחָק
וְיַעֲקֹב
הוּא יְבָרֵךְ אֶת חַיָּלֵי צְבָא הֲגָנָה
לְיִשְׂרָאֵל
הָעוֹמְדִים עַל מִשְׁמַר אַרְצֵנוּ וְעָרֵי
אֱלֹהֵינוּ
מִגְּבוּל הַלְּבָנוֹן וְעַד מִדְבַּר מִצְרַיִם
וּמִן הַיָּם הַגָּדוֹל עַד לְבוֹא הָעֲרָבָה
בַּיַּבָּשָׁה בָּאֲוִיר וּבַיָּם
יִתֵּן ה' אֶת אוֹיְבֵינוּ הַקָּמִים עָלֵינוּ
נִגָּפִים לִפְנֵיהֶם
הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא יִשְׁמֹר וְיַצִּיל
אֶת חַיָּלֵינוּ מִכָּל צָרָה וְצוּקָה
וּמִכָּל נֶגַע וּמַחֲלָה
וְיִשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל
מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם
יַדְבֵּר שׁוֹנְאֵינוּ תַּחְתֵּיהֶם וְיַעֲטֵרֵם
בְּכֶתֶר יְשׁוּעָה וּבְעֲטֶרֶת נִצָּחוֹן
וְיִקַּיְמוּ בָּהֶם הַכָּתוּב:
כִּי ה' אֱלֹהֵיכֶם הַהֹלֵךְ עִמָּכֶם
לְהִלָּחֶם לָכֶם עִם אֹיְבֵיכֶם
לְהוֹשִׁיעַ אֶתְכֶם
וְנֹאמַר אָמֵן